

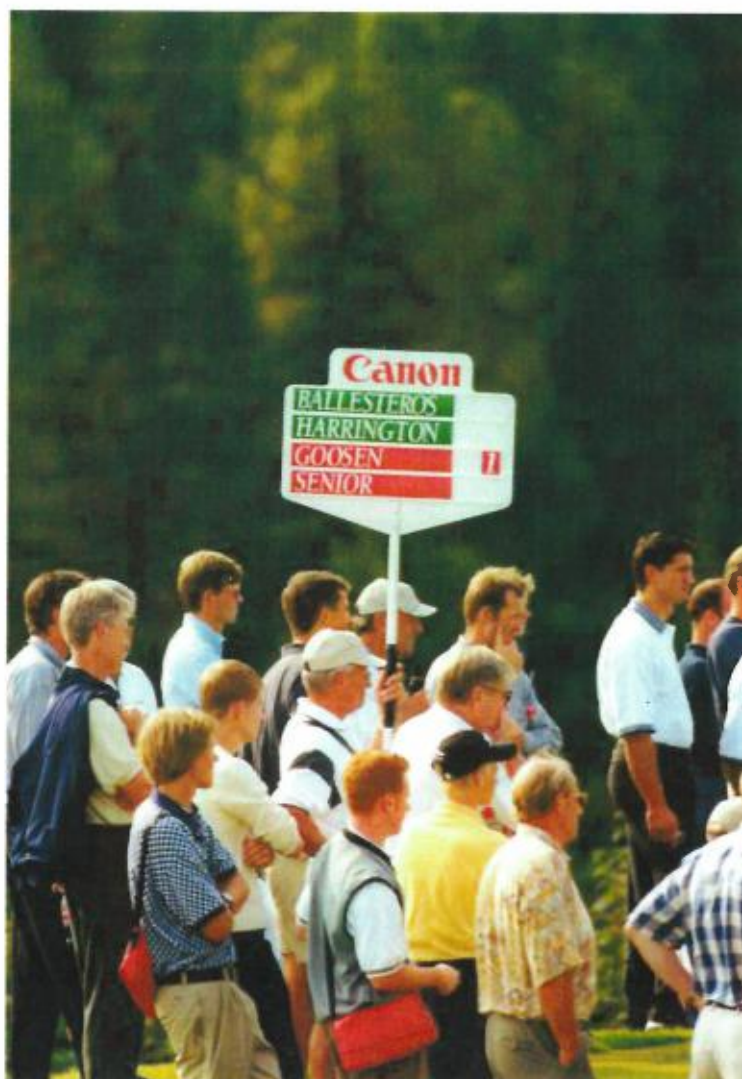
Hauger Golfklubb

1988 - 2013
25 år golfhistorie

Innholdsfortegnelse

Forord	side 2
Årene 1988-1994: Fra stiftelse av Romerike Golfklubb til starten på bygging av Hauger Golfbane	side 2
Årene 1994 -2004	side 3
Årene 2005 -2013	side 10
Styrende organer	side 15
Komiteer og grupper i Hauger Golfklubb	side 16
Vedlegg A: Oversikt over styresammensetning fra 1988 til 2013	
Vedlegg B: Egne ansatte og engasjementsavtaler fra 1988 til 2013	
Vedlegg C: Ledere i komiteer og grupper i Hauger Golfklubb	
Vedlegg D: Oversikt over klubbmestere	

Førord

På tross av at Hauger Golfklubb bare er 25 år gammel, har det ikke vært mulig å finne tak i alle relevante opplysninger om klubbens utvikling. Mangelfulle arkiver, særlig fra de første årene, gjør at fremstillingen har noen hull, men disse kan kanskje fylles igjen når interesserte medlemmer med god hukommelse kan supplere med sine bidrag. Det kan også være at personer som har satt spor etter seg i klubb eller baneselskap ikke har fått den oppmerksomhet i denne historiske oversikten som de har fortjent. Også dette kan rettes opp i en revidert utgave.

I utgangspunktet er dette en 25 års historikk for Hauger Golfklubb. Men historien til golfklubben og Hauger Golfbane AS er så sammenvevd at en historisk fremstilling nødvendigvis må bli en kombinasjon. Nå er det jo slik at klubben er stiftet i 1988 og baneselskapet i 1993, så da blir 2013 året for både en 25 års markering og en 20 års markering.

Årene 1988-1994: Fra stiftelse av Romerike Golfklubb til starten på bygging av Hauger Golfbane

Høsten 1987 kom noen golfinteresserte personer i Lørenskog og Skedsmo sammen for å starte arbeidet med å etablere en golfklubb. Det ble dannet et interimsstyre som utarbeidet forslag til dannelsen av Romerike Golfklubb. Stiftelsesmøte for klubben ble holdt 9.februar 1988 med vel 20 deltagere, og som styre for klubben ble valgt Ragnar Braaten (formann), Rolf Lingjærde (nestformann), Knut G. Karlsen, Roar Gruer og Torstein Bøhler. Ragnar Braaten var den golfkyndige; mangeårig medlem av Oslo Golfklubb og ivrig golfspiller. De andre styremedlemmene var noviser innen golfsporten, men med stort engasjement og tro på at det lot seg gjøre å realisere planene om å bygge den første golfbanen på Nedre Romerike. I løpet av 1988 økte antall medlemmer i klubben til 84.

Arbeidet med å finne egnet sted for bygging av en golfbane var allerede påbegynt høsten 1987. Mange mulige lokaliseringer ble undersøkt, og det som først sto frem som et svært interessant prosjekt var Losby Bruk i Lørenskog. På dette tidspunkt var jorden leiet ut, men å få til en overtagelse av leieforholdet så ut til å være mulig. Familien Fjeldheim, som eide bygningsmassen, var også positiv til planene. Man kom så langt at den svenske banearkitekten Jan Cederholm laget en skisse for en 9 hulls bane. Denne skissen skal visstnok ha store likheter med dagens 9 hulls bane Vestmork på Losby. Men i møte med Lørenskog kommune ble det bråstopp. "Ikke noe skal røres på Losby" var kommunens mantra, og dermed måtte golfplanene på Losby skrinlegges. Som kjent kom Lørenskog kommune noen år senere på andre og bedre tanker, men da var det Losby Golfklubb som realiserte utbyggingen av det fine golfanlegget, men den historien får man lese når Losby Golfklubbs historie skrives.

Romerike Golfklubbs neste seriøse alternativ var på gårdene Fossum og Værhaug. Disse gårdene ligger ved Solbergveien i Skedsmo kommune og er naboeiendommer til Hauger gård. Her ble det i første omgang inngått intensjonsavtale med eieren av Fossum gård om leie av et 40 dekar stort område der det kunne lages driving range og parkeringsplass.

Landbruksnemnda i Skedsmo kommune godkjente at arealet kunne anvendes til formålet, og alt så ut til å være klart til å sette i gang fra sommeren 1989, men så fikk eieren av Fossum betenkeligheter og trakk seg fra avtalen. Nå var imidlertid flere gårdbrukere blitt

oppmerksom på golfklubbens planer, og allerede vinteren 1989 ble det opprettet kontakt med eieren av Hauger gård, Werner Ombudstvedt, som signaliserte at han kunne være interessert i å leie ut areal både til driving range og til en fremtidig golfbane. Å få godkjennelse for driving rangen gikk i orden, og den 19. august 1989 kunne medlemmene i Romerike Golfklubb ta i bruk rangen som lå på østsiden av Ramstadveien, der nåværende 6-hulls bane ligger.

Nå hadde man også funnet det stedet der den fremtidige golfbanen skulle bygges, og dette ble det arbeidet aktivt med i de neste årene. I 1992 var man kommet så langt at det forelå avtaler med flere grunneiere om leie av et areal stort nok for en 18 hulls golfbane. Leieavtalene ble inngått under forutsetning om at finansiering av utbyggingen lot seg ordne. Hauger gård med sine 431 dekar utgjorde litt over halvparten av det samlede arealet.

Hauger gård har en historie som går langt bak i tiden. Det antas at gården ble ryddet i eldre jernalder. Gården er nevnt i jordboka allerede fra 1390-årene, og var gjennom tidene regnet som en av de større gårdene i Nittedal. Hovedbygningen på Hauger slik vi kjente den før brannen i 2007 var bygget i 1848, men senere noe ombygget og modernisert. Eieren den gang het Andreas Hauger. Han bygde også sagbruk på gården i 1839. Låve og fjøs ble bygget i 1900, men senere ombygget i 1952. Familien Hauger eide gården frem til 1930. Etter den tid skiftet gården eier to ganger før Wilhelm Ombudstvedt overtok gården i 1947.

For å sikre et tilstrekkelig stort areal for en 18-hulls bane ble det inngått leieavtaler for arealer som grenset opp til Hauger. Av AS Mallin ble det avtalt leie av 182 dekar (områdene ved hull 5, 6 og 7). Et mindre areal (veien og deler av fairway 5) ble leid av Jon Arild Huseby, og av Pål Ramstad ble det leid omkring 180 dekar (områdene ved hull 11 og 18). Det totale arealet for golfbanen utgjorde derved ca 800 dekar.

Det ble besluttet at finansiering og organisering av prosjektet skulle skje ved at man opprettet et aksjeselskap som skulle stå som eier av banen. Golfspillere ble invitert til å kjøpe aksjer i selskapet, og denne aksjekapitalen utgjorde selskapets egenkapital. Resten av utbyggingskostnadene skulle dekkes gjennom låneopptak.

Den 15. januar 1993 ble Hauger Golfbane AS etablert, og av stiftelsesprotokollen fremgår det at selskapets formål var å bygge ut og drive Hauger Golfbane i samarbeid med Romerike Golfklubb. Det ble besluttet å legge ut 900 aksjer for salg. Salg av aksjer startet samme år, og innen sommeren 1993 var 600 aksjer solgt. Pris pr. aksje var 17.500 kroner. Alle aksjonærer måtte også være medlemmer av Romerike Golfklubb, og driften av golfbanen skulle reguleres gjennom en samarbeidsavtale mellom aksjeselskapet og golfklubben.

Mens man ventet på at Hauger Golfbane skulle bli ferdig ble det inngått samarbeidsavtaler med andre klubber, både om avleggelse av grønt kort prøver og om midlertidige gjestemedlemskap for medlemmer i Romerike Golfklubb. I de siste par årene før man kunne åpne egen bane var det avtale med Drøbak Golfklubb om gjestemedlemskap. Det ble også arrangert klubbturneringer på fremmede baner, bl.a. på Strømstad Golfbane i 1995.

Årene 1994-2004:

På begynnelsen av 1990-tallet var golf en sport for noen få, men i løpet av det neste tiåret fikk vi en utvikling der antall golfspillere mangedoblet seg, og nye golfspillere sto i kø for å få tilgang til de golfbanene som da var tilgjengelig. Planene om en golfbane på Hauger kunne derfor knapt være timet bedre. På Oslos eneste golfbane, Bogstad, var det lange køer av golfinteresserte som sto på venteliste for å bli medlem av Oslo Golfklubb. En golfbane på Hauger kunne få mange av disse til å velge å bli aksjonærer i Hauger Golfbane AS, særlig hvis golfbanen og fasilitetene på golfanlegget kunne få en standard som kunne sammenlignes med Bogstad. I Haugers styre var der nok i planleggingsprosessen noe ulike meninger om hvilke ambisjoner man skulle ha for golfanlegget, men konklusjonen ble til slutt at det skulle satses. Golfbanen skulle tilfredsstillende kravene til en mesterskapsbane, slik at Hauger kunne være arena for både nasjonale og internasjonale turneringer. Og treningsfasiliteter, kafe, proshop, garderobes m.m. skulle også holde god standard. Tanken om en norsk variant av country club surret nok i bakhodet hos noen. Men hovedfokus var selvfølgelig på byggingen av selve golfbanen.

Det ble besluttet å engasjere banearkitekt Jeremy Turner til å designe en 18 hulls golfbane og til å ha oppsyn med byggearbeidene i anleggsperioden. Som head greenkeeper ble John Riiber headhuntet fra Bogstad, og han utgjorde sammen med Jeremy Turner og hans assistent Don Bain den faglige ekspertisen som skulle overvåke byggearbeidene og hovedentreprenørens arbeidsutførelse. Entreprenørselskapet Eeg-Henriksen AS ble engasjert som utførende entreprenør, og byggearbeidene startet på ettersommeren i 1993. Planen var at golfbanen skulle åpnes for spill på ettersommeren 1995, men etter hvert kom entreprenøren noe på etterskudd i fremdriften, noe som førte til at banen ikke ble sådd før høsten 1994. Dette var 4 uker senere enn planlagt. Følgen av dette var at man våren/sommeren 1995 ikke hadde skikkelig gressetablering med god nok rotutvikling, noe som igjen gjorde banen svært utsatt for skader. På ettersommeren 1995 kunne golfhungrige medlemmer likevel se ut over grønne fairwayer og greener. Alt så tilsynelatende lovende ut, og men så kom den store nedturen. Ekstremt kraftige regnskurer klarte å skylle bort det øverste jordsmonnet både fra greener og fairwayer. Gjenoppretting av skader og nysåing ble straks iverksatt, men noen mulighet for baneåpning i 1995 var utelukket. Ferdigstilling av byggearbeidene og åpning av banen måtte derved utsettes til forsommeren 1996.

I mellomtiden gikk salget av aksjer upåklagelig, og styret besluttet våren 1994 at aksjeprisen skulle heves til kr.25.000. I løpet av høsten 1995 var samtlige aksjer solgt, og ved årsskiftet 1994/95 hadde baneselskapet 893 aksjonærer.

Anleggsarbeidene var opprinnelig kalkulert til å koste ca 16 mill. kroner. Sluttregning for golfbanen ble imidlertid en del høyere, nærmere 25 mill. kroner. Bl.a. takket være John Riibers dokumentasjon ble en tvist om sluttregningen for byggearbeidene løst til fordel for baneselskapet. Eeg-Henriksen AS donerte til og med et antall eiketrær som ble plantet på

banen. Leirjorden på Hauger ga imidlertid lite gunstige vekstforhold, og trærne døde etter kort tid. Planting av trær på banen var i noen år et tema som mange hadde meninger om. Banearkitekten, Jeremy Turner, var av den oppfatning at trær langs fairwayene ville ødelegge banens karakter. Likevel ble det i 1997 laget et såkalt tresponsoropplegg der 23 medlemmer donerte til sammen 34.500 kroner til treplanting. Trær ble kjøpt og plantet mellom 10. og 18. fairway. Men heller ikke denne gang ble det noe fart i treveksten, og trærne ble fjernet etter et par år.

I årene 1993-94 var det separate styrever i baneselskapet og golfklubben, men fra 1995 ble det etablert den praksis at de samme personene utgjorde styret i både baneselskapet og klubben. I 1994 ble det også bestemt at Romerike Golfklubb skulle skifte navn og hete Hauger Golfklubb.

Driving rangen på østsiden av Ramstadveien var først lagt slik at man slo ut sydover, mot Ringnes gård. Men dette viste seg å bli en fare for biltrafikken på Ramstadveien, ettersom en del ukontrollerte slicer ble en fare for de veifarende. Utslagsstedene ble derfor flyttet slik at man sto langs Ramstadveien og slo østover. På denne tiden var det ingen ballplukkemaskin, så det hele var basert på de som trente måtte ta pauser for å gå ut og plukke opp ballene.

I 1994 ble John Uppard engasjert som pro, og medlemmene fikk dermed muligheten til mer strukturert instruksjon og trening. En gammel Moelven brakke ble innkjøpt og fungerte som Johns kontor og Haugers første pro shop.

Før åpningen av banen ble det også behov for å etablere en stedlig administrasjon med ansvar for styring av både klubb og aksjeselskap, herunder den løpende drift av golfbanen. Den første daglige lederen i HGB/HGK, Christen Rygh, ble ansatt i april 1995 etter at han først hadde arbeidet i deltidsstilling med administrative gjøremål i byggeperioden.

Medlemmene av Hauger Golfklubb kom aktivt med i klubbarbeidet fra 1995 da det ble dannet flere komiteer i klubben. De første var Turneringskomite, Juniorkomite, Kurskomite, Handicapkomite og Sponsorkomite. Sponsorkomiteen klarte sågar i løpet av noen måneder å selge 3-årige hullsponsorater for samtlige av banens 18 hull. Medlemmenes medvirkning til klubbarbeidet ble ytterligere styrket i 1999 da Seniorgruppen ble stiftet. I 1999 tok noen damer initiativ til å danne en damegruppe, men den formelle etableringen av damegruppen skjedde først året etter. Også Banekomiteen (senere kalt Banerådet) ble etablert i 2000. En oversikt over komiteer og grupper, og lederne av disse er vist i Vedlegg C.

Blant naboene til den fremtidige golfbanen var det en god del uro om hvilke ulemper de kunne bli påført. De var særlig bekymret for ulempene som følge av økt biltrafikk til golfbanen. Men også en del andre forhold knyttet til selve anleggsarbeidene skapte i perioder et anstrengt forhold mellom golfklubben og naboene. Etter hvert gikk imidlertid dette seg til, og fra klubbens side ble det understreket at man sterkt ønsket å bidra til et godt naboforhold, både til de naboer med direkte grense til golfbanen og de som bodde langs Ramstadveien.

Ramstadveien var på denne tiden en grusvei full av hull og i generelt dårlig forfatning. Naboene opplevde dessuten en betydelig støvplage. Da Hauger Golfbane fikk konsesjon for bygging av banen inngikk det som en del av betingelsene at Ramstadveien skulle utbedres. Hauger Golfbane ble pålagt å øremerke 1 million kroner til utbedring og delvis omlegning av veien. Nittedal kommune skulle på sin side bevilge 2,7 millioner kroner slik at nødvendig oppgradering kunne finne sted. Kommunestyret omgjorde imidlertid på et senere møte denne beslutningen slik at den økonomiske forpliktelsen bare påhvilde Hauger Golfbane. Haugers styre meddelte på sin side at etter kommunens nye vedtak måtte også Haugers forpliktelse til å bidra med 1 million kroner bortfalle. Dette skapte et anstrengt forhold mellom klubben og kommunen. Med stridens kjerne Ramstadveien skjedde det i alle fall ingenting, til naboene

fortvilelse og til umåtelig irritasjon for alle bilkjørende besøkende til Hauger, som måtte riste seg frem langs en 3 km lang hullede bygdevei.

Etter hvert som åpningen av golfbanen nærmet seg ble veispørsmålet igjen et betent problem. Kommunestyret i Nittedal meddelte at baneåpning ikke kunne finne sted før tvisten om Ramstadveien var løst. Dette utløste en hektisk møtevirksomhet, som resulterte i at Hauger til slutt valgte å stille til disposisjon det opprinnelig avtalte bidrag til utbedring av veien.

Og så kunne åpning av banen skje, den 15.juni 1996, med nærvær av både fylkeskultursjef, ordfører og andre representanter for Nittedal kommune, og til toner fra Nittedal Skolemusikkorps. Det ble åpningstaler av baneselskapets formann Ole Mørch, klubbformann Andreas Iversen og hilsningstaler og gaveoverrekkelse fra Oslo Golfklubb, Nes Golfklubb og Norges Golf forbund. Fra golf forbundet kom også den noe overraskende nyheten at Hauger var tildelt Nordisk Mesterskap for lag i 1997.

Selve åpningsturneringen ble innledet med synkront utslag fra formennene Andreas Iversen og Ole C Mørch. Det påstås at begge utslagene havnet på fairway, noe som slett ikke var tilfelle for alle deltagerne i turneringen. For de fleste av klubbmedlemmene ble åpningsturneringen brutal påminnelse om at golf ikke er noen enkel sport. Banen ble opplevd som ekstremt vanskelig, med smale fairways, høy rough og superraske, undulerte greener. Noe av forklaringen var kanskje at målsetningen om å lage en Mesterskapsbane var tatt litt for bokstavelig. I alle fall ble det i tiden etterpå tatt grep som gjorde banen mer spillbar for golfere med tosifret handicap.

Baneavdelingen som i starten besto av en heltidsansatt greenkeeper og 3-4 sesongansatte banearbeidere gjorde en stor innsats for å rette på de største problemene. Bl.a. ble nåværende green 2 bygget om ved at forkant av greenen ble hevet. Året etter baneåpningen takket John Riiber for seg som head greenkeeper. Han ble etterfulgt av Kim von Essen som fungerte i stillingen frem til 1999, da han ble avløst av Simon Augustsson.

Det må også nevnes at det organiserte dugnadsarbeide på banen startet i 1999. Året etter ble dette formalisert ved opprettelsen av en egen dugnadskomiteé. Roy Kristiansen organiserte dugnadsarbeidet, og har i alle år siden vært drivkraften for de to årlige dugnadene på banen.

På tross av at mange kritiserte banen for å være for vanskelig, fikk Hauger Golfbane etter kort tid ord på seg for å være en av Norges aller beste golfbaner, noe som ble understreket både ved tildelingen av Nordisk Mesterskap for lag i 1997 og Åpent Norgesmesterskap i 1998. Inspirert av dette vedtok årsmøtet i 2000 å søke om å få arrangere Challenge Tour i 2001. Dette ble det ikke noe av, men Hauger ble tildelt Norgesmesterskapet for 2001. Haugers status som mesterskapsbane ble også styrket ved at tidsskriftet Golf Digest i årene 2001-2003 kåret Hauger til Norges beste golfbane.

Samtidig med banebyggingen, og i årene som fulgte ble det arbeidet med å sette bygningene på gården i stand til å dekke de behov som driften av bane og golfklubb skapte. Låvebygningen ble innredet slik at den kunne huse både proshop, garderobes, samt verksted og lager for baneavdelingen. Bryggerhuset ble kontorer for administrasjonen. Våningshuset ble tatt i bruk som kafé for klubbens medlemmer og gjester, og det ble inngått avtale med ISS Catering om drift av kaféen.

I 1998 fikk baneselskapet mulighet til å kjøpe Hauger Gård. Prisen var satt til 4 mill. kroner, og i ekstraordinær generalforsamling i juni 1998 ble det vedtatt å gjennomføre kjøpet. Kjøpet ble finansiert ved lån, noe som førte til at baneselskapets samlede pantegjeld steg til over 13 mill. kroner. Den økede gjeldsbyrden gjorde nå at man nå måtte se etter muligheter for økte inntekter. Et av tiltakene var å oppjustere satsene for green fee. Et annet var å øke antall aksjonærer. Etter å ha vurdert flere alternativer konkluderte styret med å foreslå at antall

aksjonærer skulle økes med 400. Dette ble ikke godkjent av generalforsamlingen. Saken kom imidlertid opp på neste ordinære generalforsamling i 1999, og der ble det vedtatt å utvide antall aksjer med 200, men under forutsetning av at 90 % av inntektene skulle gå til nedbetaling av gjeld. I løpet av året ble 50 aksjer solgt til en pris på kr.40.000. Mange uttrykte imidlertid bekymring for at økt medlemsantall ville føre til at det ville bli vanskeligere å få spilletid på banen. Dette var nok årsaken til at generalforsamlingen i 2000 vedtok å trekke tilbake fullmakten til styret om å selge flere nye aksjer.

Etter at Hauger Golfbane AS ble eier av hele bygningsmassen ble det inngått avtale med ISS Catering, som sto for kafédriften, om at ISS for egen regning skulle bygge om 2.etasje i våningshuset til møte- og kurslokaler.

Daglig leder Christen Rygh sluttet i 1998 og ble etterfulgt av Terje Ruud Johnsen. Frem til 1998 var en del administrative og regnskapsmessige oppgaver blitt utført av et par deltidsansatte. Dette fungerte ikke godt nok, og disse avtalene ble avviklet og erstattet med ansettelse av en klubbsekretær, Berit Watterud, på heltid. Berit var klubbsekretær i 3 år og ble i 2001 etterfulgt av Tove Havnø Grøndahl.

Vinteren 2000 mottok Hauger Golfbane et krav fra sønnen til tidligere eier av gården om å ta tilbake gården på odell. Selv om spørsmålet om odelsrett var tatt inn i den opprinnelige kjøpsavtalen, ble det nå reist tvil om odelsretten likevel kunne påberopes. De juridiske betenkningene i saken tilsa at Hauger hadde en god sak, men man valgte likevel å gå i dialog med arvingen for å se om en minnelig løsning var mulig. Saken løste seg ved at arvingen frasa seg odelsretten mot å få en 1 måls boligtomt nord for låven, nær eksisterende bebyggelse i Ramstadveien.

1990-årene var preget av stor tro på at golfsportens videre ekspansjon, og tro på at golfbaner i mange år fremover ville oppleve en kø av mennesker som ønsket medlemskap, og som var villig til å betale for det. Denne stemningen preget også sponsorenes interesse, og de

golfbanene som fantes hadde ikke store problemer med å skaffe hullsponsorer. Allerede i åpningsåret 1996 hadde Hauger Golfbane sponsorinntekter på nesten 1 mill. kroner. I de følgende årene økte sponsorinntektene, og i 2002 var årlige sponsorinntekter kommet opp i 2,6 mill. kroner, og da var inntekter fra baneutleie ikke tatt med. Arbeidet med markedsføring og sponsorater ble etter hvert også mer arbeidskrevende, og konkurransen om sponsorene ble større når flere nye golfbaner ble bygget. En egen markedsansvarlig, Beate Hall-Hofsø ble derfor ansatt i 2000.

Til tross for gode sponsorinntekter og greenfee inntekter ble det på begynnelsen av 2000-tallet klart at det ble stadig vanskeligere å dekke de løpende driftsutgiftene og kapitalutgiftene. På årsmøtet i 2001 gikk derfor styret til det drastiske skritt å foreslå en økning av årskontingenten fra 4000 til 5.500 kroner. Stilt overfor alternativet om at bevilgningene til drift og vedlikehold av banen ellers måtte reduseres, godkjente årsmøtet økningen av den årlige kontingenten.

En av våre sponsorer rundt tusenårsskiftet var Canon, som over en periode på 3 år avholdt en årlig invitasjonsturnering med deltagelse av verdenskjente golfspillere. I 1999 deltok både Seve Ballesteros, Padraig Harrington, Retief Goosen og Peter Senior i denne turneringen. Samarbeidet med Canon opphørte dessverre i 2001, men i de 3 årene avtalen varte hadde Hauger hatt besøk av ytterligere en rekke kjente golfnavn, bl.a. Ian Woosnam, Bernhard Langer, Barry Lane, Tony Johnstone, Patrick Sjøland foruten våre norske ess Suzann Pettersen, Vibeke Stensrud og Henrik Bjørnstad. Slike kjente golfnavn ga selvsagt Hauger god publisitet.

Men det var også andre hendelser på Hauger som skapte overskrifter i avisene. En tidlig morgen på ettersommeren i 2002 klarte et Braathen-fly som passerte over banen, på vei fra Stavanger til Gardermoen, å miste et deksel like ved utslaget på hull 15. Til alt hell befant det seg ingen i nærheten, men nyheten om at deler av et fly ramlet ned på golfbanen fant fort veien til avisspaltene. Braathens SAFE gjorde sitt beste for å bagatellisere hendelsen, men beklaget selvfølgelig det inntrufne sterkt overfor Hauger Golfklubb. Da de fikk tilbud om å bli hullsponsor på hull 15 takket de imidlertid nei. Det ble kanskje for pinlig.

Men da Toyota like etterpå arrangerte sponsorturnering på Hauger fikk Terje Ruud-Johnsen Toyota-sjef Kåre Hovland med på et skikkelig stunt. Det ble avtalt at Hovland, som er en dyktig flyver, skulle innlede turneringen med snittflyvning over Hauger og avslutte med å lande på fairway 15. Både showet og landingen gikk strålende, og snart begynte ryktene å gå om at et fly hadde nødlandet på Hauger Golfbane. Resultat: Enda mer publisitet for Hauger.

På den sportslige siden ble som før nevnt John Uppard ansatt som pro i 1994, og selv om fasilitetene på driving rangen var svært kummerlige, kunne både dyktige og mindre dyktige golfspillere dra stor nytte av den trening han kunne tilby. John bidro sterkt til at Hauger fikk golfspillere som kunne hevde seg på høyt nivå. Den fremste prestasjonen på herresiden i denne perioden var Peter Kaenschers norgesmesterskap i 1999. På jentesiden vant Camilla Løveid og Lill-Kristin Sæther junior NM for lag i 1998. I årene som fulgte hadde Hauger mange golfspillere som hevdet seg bra i nasjonale turneringer, men ingen som klarte å gå helt til topps.

Striden omkring Ramstadveien tok det ennå noen år å få en løsning på. Etter at Hauger valgte å stå ved sitt tilsagn om å yte 1 million kroner, ble i alle fall første del av veiutbedringen gjort i 1999, da veien forbi Ramstad gård ble lagt om. Tidligere gikk veien tvers gjennom gårdstunet. Men Ramstadveien var fremdeles full av hull, og i svært dårlig forfatning. Høsten 1998 kom i tillegg beskjeden om at Åros bro nederst i Ramstadveien ville bli stengt i et år, da broen måtte bygges om fordi den ikke tålte belastningen fra den økede biltrafikken. Gjennom hele 1999 sesongen måtte derfor besøkende til Hauger legge veien om enten Skedsmokorset eller Nittedal for å komme frem til golfbanen. I de neste årene ble Nittedal kommune stadig purret på for at kommunen skulle avsette midler til oppgradering og asfaltering av Ramstadveien. Og omsider, i 2004, ble Ramstadveien utbedret og asfaltert, til stor glede for de mange bilister som hadde ristet seg frem de siste kilometerne til Hauger.

Samme år ble det lagt nytt asfaltdekke på parkeringsplassen på Hauger. Parkeringsplassen var tidligere, i 1999, blitt asfaltert med en type resirkulert asfalt. Denne tålte imidlertid ikke de nedbørsmengdene som fulgte, så resultatet den gang ble svært lite tilfredsstillende. I 2004 ble det lagt ny asfalt med skikkelig asfaltkvalitet, og denne gang ble resultatet utmerket.

I årene etter 1996 ble det gjort stadige forbedringer av både golfbanen og treningsfasilitetene. Sommeren 1998 ble ny driving range, omtrent slik vi kjenner den i dag, tatt i bruk. Dette førte igjen til mye diskusjon om hva området der den gamle driving rangen lå (nåværende korthullsbane) kunne brukes til. Et av forslagene var å anlegge en 12 hulls pitch and play bane. Dette forslaget ble imidlertid forkastet.

I en periode der optimismen for golfens fremtid var på topp, var det kanskje ikke til å undres over at en utvidelse av hele golfanlegget kom på dagsorden. Gjennom 1998 begynte styret å arbeide med planer om å utvide golfanlegget til 27 hull. Det viste seg at eierne av gårdsbrukene som grenset opp til Hauger var interessert i å inngå avtaler om utleie av arealer. Det ble i forbindelse med dette utarbeidet en skisse for en 9-hulls bane på Fossum gård, på et areal som strekker seg fra nåværende driving range og oppover mot Solbergveien. Området var på ca 250 dekar, og etter planen skulle 2 av hullene ligge i Nittedal kommune, mens de resterende 7 hull ville ligge i Skedsmo kommune. Kostnadene til en slik utbygging ble estimert til 10 mill. kroner.

I denne prosessen skjedde det også at Skedsmo kommune startet en utredning om plassering av golfbaner i kommunen, og Hauger ble i den forbindelse bedt om å komme med innspill om mulige utbyggingsplaner. Det viste seg imidlertid at Skedsmo kommune aldri kom lenger enn til å diskutere for og imot byggingen av banen til Lillestrøm Golfklubb, så det ble ingen videre diskusjon av Haugers utbyggingsplaner.

På denne tiden kom det ennå et utspill om baneutvidelse. Ringnes gård syd for driving rangen var blitt solgt, og Pål Ramstad som hadde kjøpt all produktiv innmark og utmark, la frem forslag om å bygge en 9 hulls sløyfe fra området syd for driving rangen og videre sydover. Dette ble imidlertid avvist av styret i baneselskapet. Tanken om å utvide Hauger til et 27 hulls golfanlegg ble definitivt skrinlagt på generalforsamlingen i 2004, da det i de reviderte

vedtektene ble presisert at Hauger Golfbanes formål skal være "å eie og drive golfanlegget Hauger i Nittedal bestående av en 18 hulls golfbane".

Et par år før man definitivt gravla planene om bygging av en 9-hulls sløyfe, var det satt i gang utredning av en korthullsbane på området øst for nåværende driving range, samt området der den tidligere driving rangen lå. Kostnadene for et slikt anlegg ble anslått til 5 mill. kroner. Tanken var å danne et eget aksjeselskap Hauger Golfanlegg AS, og finansiere banebyggingen gjennom å selge aksjer til inntil 500 medlemmer. Heller ikke dette kom lenger enn til planleggingsstadiet, men tanken om en korthullsbane på området levde videre, og i 2003 ble det satt i gang arbeide med det som er den eksisterende korthullsbanen i dag. Arbeidet besto i noe drenering og forming av terrenget slik at man fikk laget 6 "greener". Med dette fikk man en korthullsbane med meget moderat standard, der greenene var små gressflater som fungerte som mål for innspill fra 80 til 110 meter. Med denne korthullsbanen på plass lanserte styret i 2004 en plan om å starte en ny klubb, Hauger Pitch & Play Golfklubb. Denne klubben skulle ha en tilknytning til Hauger Golfklubb, og medlemmene skulle betale for å spille på korthullsbanen. Dette forslaget ble imidlertid nedstemt på generalforsamlingen i 2004, og siden da har korthullsbanen fungert som et gratistilbud til alle. Målsetningen er fremdeles at man skal oppgradere banen med fairwayer og greener av noenlunde samme standard som 18-hulls banen. Baneselskapets økonomi har til nå satt en stopper for disse planene.

Etter at Hauger Golfbane AS i 1998 ble eier av hele gårdsanlegget, ble utleie av areal til restaurant og proshop en ikke ubetydelig inntektskilde. Restaurantdriften gikk i de første årene ganske bra, men etter som årene gikk og antall store sponsorarrangementer ble færre, ble det stadig vanskeligere å oppnå lønnsom drift. ISS Catering, som sto for driften helt fra åpningen av golfbanen, meldte i 2000 at de ikke lenger ønsket å fortsette leieforholdet. Jon Larsen, som da var ansatt i ISS, etablerte så selskapet Matheas Hus (senere Curius AS) som overtok restaurantdriften. Dette avtaleforholdet besto helt frem til 2007.

Pro-virksomheten med instruksjon og proshop fulgte noe av den samme økonomiske syklus som restaurantdriften. På slutten av 1990 årene med mange nye golfspillere var både instruksjonsvirksomhet og salg av golfutstyr en blomstrende geskjeft. Etter hvert fikk proshop'er større konkurranse både fra de store sportskjedene og ikke minst fra internetthandel. Den svekkede lønnsomheten for pro-virksomheten førte selvfølgelig til at også baneselskapet etter hvert fikk mindre inntekter fra utleie av proshopen.

Etter 5 års virksomhet som pro på Hauger sluttet John Uppard etter sesongen 1998. Han ble etterfulgt av Thomas Ahrreman som etter 1 år ble erstattet av Derek Schrowter. I 2004 kom ennå en ny aktør inn ved Golfsenteret Sandaker, med Ross Robertson som stedlig head pro. Dette avtaleforholdet vedvarte til og med sesongen 2006.

Da golfbanen ble bygget fikk baneavdelingen etablere seg med et verksted og lager i låvebygningen. Dette var langt fra noen ideell løsning. Særlig på vinterstid var det uisolerte verkstedet med begrenset teknisk utrustning ingen ønskelig arbeidsplass, og ugunstige arbeidsforhold gjorde det vanskelig å beholde gode mekanikere på verkstedet. I tillegg kom at lokalene hadde store branntekniske mangler, noe som ble påpekt etter et tilsyn fra Nittedal Brannvesen i 2003. Det ble gitt en midlertidig dispensasjon, men brannvesenet var tydelig på at disse forholdene ikke kunne vedvare over tid. Baneselskapets styre konkluderte med at det var et åpenbart behov for en ny driftsbygning, men at den økonomiske evnen til å gjøre noe med saken ikke var tilstede. Spørsmålet om ny driftsbygning kom opp ved flere anledninger i de påfølgende år, men svak økonomi gjorde at man skjøyv problemet foran seg.

Simon Augustsson som hadde vært head greenkeeper siden 1999 sluttet i 2002, og ble etterfulgt av sin assistent Eoin Moroney. Eoin kom til Hauger i 2001 og har siden 2003 hatt

det fulle ansvaret for baneanlegget, en jobb han med sin dyktighet og arbeidskapasitet har utført på en fremragende måte.

Før vi forlater 10-året 1994-2004 må det nevnes at de første skrittene inn i en digitalisert verden ble tatt like etter årtusenskiftet. Det startet med en web-side og noen enkle meddelelser, og noe senere i 2004 ble booking på internett innført. Golf Box systemet ble introdusert ennå noe senere, i 2006. Informasjon til medlemmene hadde helt fra 1995 vært gjort gjennom medlemsbladet Tee Off. Det viste seg at et papirbasert medlemsblad i lengden ble vanskelig å drive. Etter et par år med færre årlige utgivelser ble det i 2002 inngått avtale med Designvisjon, som spesialiserte seg på å publisere klubb-medlemsblad der bare en del av innholdet ble levert av golfklubben, mens resten av innholdet var mer generelt golfstoff og annonser. Det viste seg at heller ikke dette var levedyktig, og Tee-Off ble derfor i 2005 faset ut til fordel for Hauger Golfklubbs egen hjemmeside.

Årene 2005 - 2013

I 2004 var golfbanen i dårlig forfatning. Hovedproblemet var dreneringen som tydeligvis ikke var planlagt godt nok, og at den faglige utførelsen av arbeidet åpenbart ikke hadde vært tilfredsstillende. Resultatet viste seg på fairways som etter regnvær ble søkk våte, og ikke minst i bunkerne som etter regnskyll kunne bli som små innsjøer. Etter innstilling fra Banerådet bestemte styret at en omfattende opprustning av golfbanen var nødvendig dersom Hauger skulle tilfredsstille medlemmenes krav og fremdeles kunne fremstå som en mesterskapsbane. Det ble laget en utbedringsplan som skulle gjennomføres i løpet av en 3-års periode, der hovedingrediensene var grøfting og legging av nye drenerør, drenering og utskifting av sand i bunkerne, ombygging av greener, og bygging av nye og utbedring av gamle veier. Investeringsprogrammet beløp seg til vel 3 millioner kroner. Innenfor de ordinære årlige budsjettene var det ikke midler til dette, og styret foreslo og fikk på

generalforsamlingen i 2005 tilslutning til å innkreve en ekstra avgift fra aksjonærene på 1000 kroner pr. år i årene 2005-07.

Allerede i 2005 skjedde det betydelige forbedringer på banen, og da Nordisk Mesterskap gikk av stabelen på Hauger i september 2005 presenterte golfbanen seg på en utmerket måte. Både banen og turneringsarrangementet fikk sterk ros både fra deltagere og fra lagledere. Det skal tilføyes at vi var svært heldige med været. med strålende, solfylte høstdager uten en dråpe regn.

Et ledd i å sikre god kvalitet på banen var også å sørge for at baneavdelingen kunne beholde kompetente medarbeidere. Antall fast helårsansatte medarbeidere ble utvidet fra 2 til 4, men uten at totalt antall årsverk økte. Det å ha en baneavdeling med stabile og kompetente medarbeidere har utvilsomt bidratt til at Hauger, på tross av begrensede ressurser, har klart å opprettholde den gode standarden på golfbanen. Eoin Moroneys har skapt et sammensveiset team som utrettelig har arbeidet med å få maksimal nytte av de budsjettmidlene som har vært til disposisjon. Æren for den gode kvalitet på golfbanen tilfaller derfor også Eoins dyktige medarbeidere, ass. head greenkeeper Magnus Westerlund, greenkeeper Roy Kristiansen og mekaniker Frode Bredesen.

I årene frem til 2006 var inntekter og utgifter blitt fordelt mellom golfklubben og baneselskapet, slik at f.eks. årsavgift og kontingentinntekt ble inntektsført i klubben, mens sponsorinntekt og leieinntekter ble inntektsført i baneselskapet. I 2006 ble dette endret slik at det meste av driften av anlegget med tilhørende økonomiske aktiviteter ble lagt til baneselskapet, mens klubben bare skulle ta seg av de sportslige aktiviteter og rent klubbarbeid. Endringen ble gjort for å få en enklere og bedre økonomisk oversikt, men også for å imøtekomme långiveres ønske om å ha én juridisk enhet å forholde seg til. Dessuten åpnet endringen for å bedre kunne utnytte mulighetene til å oppnå momsfradrag.

Dette var ikke første gang spørsmål knyttet til merverdiavgift og momsrefusjon var gjenstand for diskusjon i Haugers styrende organer. Regelen om at en virksomhet som fakturerer varer og tjenester som er momspiktig også har rett til å kreve refusjon av merverdiavgift på de varer og tjenester man har kjøpt, ble tidligere fra Haugers side tolket slik at baneselskapet kunne få refundert ca 50% av merverdiutgiftene. En overprøving fra skattemyndighetenes side førte imidlertid at refusjonsprosenten ble redusert til ca 10%, noe som førte til en svekket økonomisk situasjon for baneselskapet. Momsspørsmålet skulle senere bli svært aktuelt igjen bl.a. i forbindelse med byggeprosjektene i 2008-2010, og senere i forbindelse med den statlige ordningen med momskompensasjon for frivillige organisasjoner som kom i 2010.

Nytt driftsbygg som hadde stått på ønskelisten i flere år, ble i 2006 løftet et skritt videre ved at det ble nedsatt en byggekomité som fikk i oppgave å planlegge og prosjektere et driftsbygg. Komitéen som besto av Svein Stuge (formann), Arild Sand og Jan Friis, fremla senere på året en plan med et kostnadsestimat på 6 mill. kroner. Planen omfattet en verkstedfløy, en garasje/lagerfløy og en personalfløy med garderobes, sanitæranlegg og spiserom. Denne planen ble vedtatt, og styret fikk fullmakt til å oppta lån på 4,5 mill. kroner. Byggestart måtte imidlertid utsettes fordi det viste seg at gjeldende reguleringsplan ikke ga mulighet til å starte byggingen. Forslag til ny reguleringsplan måtte behandles av Nittedal kommune, og den tiden godkjennelsesprosessen tok førte til at byggearbeidene først kunne starte høsten 2008.

Så kom den 29.januar 2007 da mange våknet til radioens morgennyheter om at våningshuset på Hauger sto i brann, og at bygningen var totalskadet. Det første sjokket ble etterfulgt av vemod over det som gikk tapt; - ikke bare verdifulle gjenstander, men også det bygningsmessige miljøet og karakteren til det gamle huset som altså rakk å bli 159 år gammelt. Men tankene begynte også å dreie seg om hva som nå skulle komme.

Noen årsak til brannen ble aldri funnet. Det eneste som var klart var at brannen hadde startet i kjelleren under kjøkkenet.

Det ble raskt nedsatt en byggekomité bestående av Knut Gaaseide (formann), Svein Stuge, Jan Friis og Arild Sand. Det første som måtte avklares var hvilke rammebetingelser som gjaldt for gjenoppbyggingen av huset. Det viste seg at bygningen av fylkeskonservator i Akershus fylke var klassifisert som bevaringsverdig. I praksis betød dette at et nytt bygg måtte oppføres i samme stil og samme form som den tidligere bygningen. Byggekomiteen engasjerte arkitekt Arne Sødal, som både var aksjonær og som tidligere hadde vært arkitekt for de ombyggingsarbeidene som ble gjort da Hauger gård ble kjøpt.

I det romprogrammet som ble presentert for arkitekten inngikk et restaurantlokale stort nok til å romme større sponsorarrangementer og selskapsarrangementer (70-90 gjester) med tilhørende kjøkken. Videre var ønskemålet å ha et klubbrom som kunne brukes uavhengig av andre arrangementer i bygningen. Husets andreetasje var det naturlig å bruke til møterom og kontorer for administrasjonen. To av våre sponsorer, Maxit som er leverandør av Leca-blokker og Flisekompaniet, stilte tidlig opp og tilbød å innrette sine sponsoravtaler slik at vi kunne ta ut varer for verdien av en 5-årig sponsoravtale. Dette gjorde det fordelaktig å bygge ut full kjelleretasje, ettersom oppsetting av grunnmur med dekke i stor grad kunne bli utført på dugnad. I byggeprosjektet ble derfor kjelleretasjen planlagt med garderober for medlemmer og gjester, betjeningsgarderobe, sanitæranlegg og tekniske rom.

Spørsmålet var så hvordan disse ønskene lot seg kombinere med de begrensninger som fulgte av påleggene fra fylkeskonservator. En ting var størrelsen på grunnflaten. En annen ting var å kunne få vinduer som gjorde at man fra klubbhuset kunne få utsikt over golfbanen.

Arkitektens løsning var å lage flere utbygg fra husets hovedkropp, noe som ikke var uvanlig for hus bygget i empirestil. Når disse utbyggene også kunne ha karakter av glassveranda, fikk vi løsningen som sikret både store nok arealer og lys og utsikt.

Men i spørsmålet om hvor stort huset skulle være ble det stor diskusjon. Et første utkast som byggekomiteen presenterte på et medlemsmøte ble av mange medlemmer oppfattet som altfor ambisiøst. Byggekomiteen tok signalet, og kunne på en ekstraordinær generalforsamling i november 2007 legge frem et mindre omfattende prosjekt med en grunnflate på 628 m² som hadde en kostnadsramme på 7,8 mill. kroner. En gruppe medlemmer som var skeptiske til om kostnadsrammen ville holde, la frem et motforslag om et mindre og rimeligere bygg. Ved avstemningen fikk de to forslagene like mange stemmer. Styret besluttet da å utsette avgjørelsen, og søke å komme frem til et kompromiss som kunne samle det store flertall av aksjonærer/medlemmer. På en ny ekstraordinær generalforsamling i desember 2007 ble et nytt forslag lagt frem, der byggets areal var redusert til 507 m². Dette ble vedtatt, og byggearbeidene kunne starte vinteren 2008. Da hadde generalforsamlingen også gitt grønt lys for å innkreve en egenandelsinnbetaling på 900 kroner fra alle aksjonærer.

Etter at vår "husentreprenør" Olav Garli med sine maskiner hadde gravd ut byggegropen gikk en dugnadsgjeng bestående av byggekomiteens medlemmer + Knut Hugdal, Jan Eriksen og enkelte andre i gang med jobben å sette opp grunnmuren. Dette arbeidet ble fullført i slutten av mai, hvoretter det ble montert et telt oppe på dekket av grunnmuren, slik at det gjennom golfsesongen var et restauranttilbud til medlemmer og gjester. Etter sesongavslutning ble teltet tatt ned og byggearbeidene kunne fortsette. Bygget kom under tak i slutten av november 2008.

Det gamle bygget var fullverdiforsikret, men taksten ble satt så lavt som 5,7 mill. kroner. Forsikringsoppkjøret hadde imidlertid en rekke andre komponenter, bl.a. verdien av inventar, kompensasjon for tapte leieinntekter, kompensasjon for prisstigning, ekstra kostnader som følge av krav fra fylkeskonservator om byggestil m.m. Disse spørsmålene tok det tid å få avklart, men det viste seg til syvende og sist at forsikringsoppkjøret sammen med bidraget fra aksjonærene var tilstrekkelig til å dekke byggeprosjektets kostnader. Da hadde man også

sørget for å sikre fullt momsfradrag på alle innkjøp gjennom å la et nyetablert Hauger Golf Eiendom AS (100% eiet av Hauger Golfbane AS) stå som byggherre for klubbhusprosjektet. På forsommeren 2009 sto det nye klubbhuset klart, og godt tilfredse medlemmer og gjester kunne ta det i bruk.

Selv om oppmerksomheten i årene 2007-08 mye kom til å dreie seg om klubbhuset, var det også andre ting som skjedde på Hauger.

Programmet for opprustning av golfbanen gikk som planlagt, og ble avsluttet i 2007. Da var det investert i alt 3,3 mill. kroner, og banen hadde fått en kvalitetshevning som var merkbar. Det gjensto likevel noe arbeider som det ikke var penger nok til å få tatt fatt på i denne omgang. Dette gjaldt særlig fairwaybunkerne, som man bestemte seg for å reparere litt over tid.

I 2008 besluttet man gå tilbake til den opprinnelige hullrekkefølge på golfbanen, etter at utslag på første hull i noen år var flyttet til det som i dag er hull 3. Denne endringen skapte bedre flyt, og ble positive mottatt av spillerne.

Et mindre hyggelig innslag på golfbanen var invasjonen av stankelbein som vi fikk i 2009. Stankelbein er insekter som holder til i jordsmonnet under greenoverflaten og som søker til overflaten når jorden blir svært våt. Når insektene kommer til overflaten er de delikatesser for store fugleflokker, som ikke bare spiser insektene, men også hakker store hull i overflaten på greenene. Heldigvis fant man insektmidler som tok knekken på denne plagen, forhåpentligvis for godt.

Etter noen år med blandede erfaringer med driverne av pro shopen ble det i 2007 inngått avtale med Uppard&Lloyd AS om å drive provirksomhet og proshop på Hauger. Som stedlig ansvarlig og headpro tiltrådte Joachim Lange. Med Joachim som dyktig instruktør og Elin Ingvaldsen som butikksjef fikk provirksomheten og proshopen et løft som ble svært godt mottatt av klubbens medlemmer.

På administrasjonssiden skjedde det også forandringer. Terje Ruud Johnsen ønsket å trappe noe ned, og gikk etter avtale over i deltidsstilling som markedssjef. Som ny daglig leder ble

Øivind Bjerkeli ansatt høsten 2007. Øivind var tidligere personaldirektør i 3M Norge, og hadde også i en kort periode fungert som daglig leder i Nes Golfklubb. Senere på året ble det også et skifte av klubbsekretær, idet Tove Havnø Grøndahl ble etterfulgt av Elias Bragstad.

Økonomien i årene fra 2006 og utover var ganske anstrengt p.g.a. synkende inntekter. Salg av sponsoravtaler gikk tregere enn før, og det var mindre utleie av golfbanen til sponsorturneringer. Næringslivet ble mer påholden med sponsormidler og det ble flere golfbaner som kjemper både om sponsorer og greenfee-gjester. I tillegg kom at golfspillere holdt seg mer på sin hjemmebane og i mindre grad enn før gjestet andre golfbaner. Årlig sponsorinntekt nådde en topp i 2002. Etter den tid minsket sponsorinntektene jevnt og trutt i takt med reduksjonen av sponsorenes aktiviteter og turneringer. Greenfee-inntektene viste den samme synkende tendens. I årene 2000-2002 lå årlig greenfee inntekt på 2 mill. kroner. Etter den tid har green fee inntektene gradvis sunket til noe over 1 mill. kroner. Sponsor- og greenfeeinntekter som for 10 år siden utgjorde mellom 30 og 40% av inntektene er blitt redusert til 10 %. Tilsvarende har spilleavgift og klubbkontingent som før utgjorde 30-40 % av inntektene økt til ca 70%. Resultatet er altså at aksjonærer/medlemmer nå betaler en større andel av driften av golfanlegget enn tidligere.

Det er likevel verdt å merke seg at de årlige driftsutgiftene for golfanlegget i de siste 12 årene ikke har økt, på tross av generell lønns- og prisstigning. Dette skyldes ikke minst at både baneavdeling, administrasjon og styre gjennom alle årene har hatt sterk fokus på effektiv drift og på kostnadskontroll, og klart å få mest mulig ut av de budsjetterte midlene.

For å øke inntektsgrunnlaget ble det i 2007 vedtatt å øke antall aksjonærer, selv om markedet for salg av golfaksjer heller ikke da var særlig godt. Det ble vedtatt å utstede 250 nye aksjer, slik at totalt antall aksjonærer ville bli 1300. Det ble i det neste året solgt 50 nye aksjer, men så stoppet det opp.

Den historiske kursutviklingen på Hauger-aksjer er et kapittel for seg selv. De første aksjene ble i 1993 solgt for 17.500 kroner. På slutten av 1990-årene ble omsatt aksjer i annenhåndsmarkedet til gode priser og der toppnoteringen var 55.000 kroner, men etter tusenårsskiftet har aksjeprisen sunket jevnt og trutt. Etter hvert fant aksjonærer som la ut aksjen for salg, at det var vanskeligere å finne kjøpere til aksjen. Rundt 2008-09 ble de første aksjene tilbudt til "gi bort pris", og etter den tid har enkelte endog betalt deler av årsavgiften for å finne noen som vil overta aksjen.

Baneselskapet har på forskjellige måter forsøkt å kompensere for de problemer som fallet i golfaksjemarkedet skapte. Det ble åpnet for at spilleretter kunne leies ut, og dette ble en ordning som mange passive aksjonærer benyttet seg av. På det meste var nesten 150 spilleretter utleid. I tillegg innførte man den praksis at ubenyttet spillerett hvert år kunne byttes inn i et antall green fee billetter. Disse mulighetene hindret likevel ikke at det stadig ble lagt ut nye aksjer for salg. Men synkende aksjekurs var ikke noe spesielt for Hauger, men en generell trend i hele golf-Norge. Finanskrisen som var i emning gjorde ikke saken noe bedre. I denne situasjonen valgte styret i 2009 å nedprioritere salg av nye aksjer, og heller legge arbeid i å hjelpe aksjonærer som la ut sine aksjer for salg med å finne interesserte kjøpere. Målsettingen er likevel at antall aksjonærer skal økes til 1300 når det igjen blir et marked for salg av nye aksjer.

Noen ganske få aksjonærer gikk til det skritt å nekte å betale den årlige spilleavgiften, idet de hevdet at en aksjonær ikke kan pålegges betalingsplikt. En av disse aksjonærene brakte i 2009 saken inn for Nedre Romerike Tingsrett. Resultatet av rettsaken var en dom i tingsretten som ga seier til Hauger Golfbane på alle punkter. I domspremissene lå det likevel en oppfordring til Hauger Golfbane å finne en bedre løsning på det dilemmaet at aksjeeierskap kunne medførte en "evigvarende plikt til å betale årlig spilleavgift". Dette førte til at baneselskapet fikk vedtatt en ny praksis i 2010. I korte trekk går den ut på at aksjer kan sies

opp for tilbakelevering til Hauger Golfbane AS. Da gjelder en 1 års oppsigelsestid, men aksjonæren beholder retten til fritt spill i oppsigelsestiden. I bestemmelsene heter det også at Hauger Golfbane AS til en hver tid ikke kan sitte som eier av en aksjebeholdning på mer enn 10% av selskapets aksjer. Er det flere som melder oppsigelse av aksje settes de på venteliste. I tilfelle av død, kronisk sykdom eller flytting kan likevel aksjen tilbakeleveres uten oppsigelsestid.

I 2009 kom byggingen av nytt driftsbygg omsider i gang. Av økonomiske grunner bestemte man seg for å utsette bygging av personalfløyen, og i første omgang konsentreres seg om verksted og garasje/lager. P.g.a. finanskrisen tok det litt tid å få byggelån, men omsider ble et byggelån på 3,5 mill. kroner innvilget. Dette førte til at den samlede pantegjeld nå kom opp i 11 mill. kroner. De som var bekymret for denne gjeldsbyrden kunne finne trøst i at en takst som ble foretatt av Handelsbanken, konkluderte med at markedsverdi på bane og bygningsmasse på Hauger var 41 mill. kroner.

Den nye driftsbygningen ble ferdigstillet på forsommeren 2010, og har fungert til alles store tilfredshet.

På den sportslige siden har Hauger i flere år stått som arrangør av store turneringer. Turneringene som ble holdt i perioden 1997-2001 er allerede nevnt. Av nasjonale turneringer har det i de senere år vært avholdt Titleist Tour turneringer. Norgesmesterskap for junior har vært arrangert på Hauger i 2004 og 2010. Også P4 tour har vært arrangert på Hauger. Av internasjonale turneringer ble det arrangert Nordisk Mesterskap på Hauger i 2005. I 2010 gjorde Norges Golf forbund vedtak om å satse sterkere på å få arrangere Challenge Tour turneringer i Norge, både for å gi norske spillere mulighet til å konkurrere mot de nest beste i Europa, og samtidig for å skaffe "wild cards" som gir norske golfspillere mulighet til å konkurrere på Challenge Tour turneringer i andre land. Etter å ha vært i kontakt med noen andre mulige arrangørklubber, tok forbundet høsten 2010 kontakt med Hauger Golfklubb med spørsmål om Hauger kunne stå som arrangør av Norwegian Challenge i tidsrommet 11.-14.august 2011. Det takket klubben ja til under forutsetning av at visse økonomiske krav ble innfridd.

Opplegget for turneringen var større og mer utfordrende enn hva klubben tidligere hadde erfaring med både når det gjaldt organisasjon, logistikk og annen tilrettelegging. Været skapte også problemer. Innspillsrundene på mandag og tirsdag i turneringsuken gikk greit, men onsdag satte kraftig regn stopper for både innspillsrunder og for en planlagt Pro/Am-turnering. Utrolig nok klarnet det opp på torsdag, og turneringen kunne gjennomføres, riktignok på en gjennomvåt bane, men forholdene tatt i betraktning var banen i utmerket stand. Godværet holdt seg helt til turneringen skulle avsluttes med et omspill. Da pøste det ned igjen, og det fortsatte det med under den etterfølgende premieutdeling. Turneringen ble som sagt en stor utfordring både for Haugers banemannskap, administrasjon og for de ca 80 frivillige som skulle ta seg av forskjellige oppgaver. Alle besto prøven med glans, og Hauger fikk berømmelse fra Golf forbundet for et prikkfritt arrangement. Hyggelig var det også at publikumstilstrømningen var stor. Anslagsvis 5-700 tilskuere var tilstede på avslutningsdagen søndag

I 2012 ble ytterligere en internasjonal turnering avviklet på Hauger. Denne gang Ladies European Tour Access, som er parallellen til herrenes Challenge Tour. Turneringen skulle egentlig ha gått på Losby GK, men Losby GK måtte p.g.a. baneforholdene flytte arrangementet. Hauger stilte sin bane til disposisjon, men det var Losby Golfklubb som sto for selve gjennomføringen av arrangementet, selvfølgelig med noe assistanse fra Hauger. Turneringen ble på alle måter vellykket.

Vi har tidligere nevnt at regler for momsrefusjon og tiltak for å nyttiggjøre seg mulighetene til momsrefusjon har vært tema for mange styrer i Hauger Golfbane. Den politiske diskusjon om idretten skulle få fritak for moms har versert i mange år, og i 2010 kom endelig forskriftene om dette. Men i stedet for å få refusjon for moms, ble det innført en ordning der staten gir en årlig bevilgning over statsbudsjettet der frivillige organisasjoner får en kompensasjon for en del av de utgifter de har hatt. Da ordningen ble innført gikk man ut fra at Hauger Golfbane var i posisjon til å motta slik kompensasjon på linje med andre golfklubber. Det viste seg imidlertid at regelverket var slik utformet at aksjeselskapet i vårt tilfelle ikke var berettiget. Løsningen var da å gjøre enda en vri på hvem som skulle stå ansvarlig for den økonomiske drift av golfanlegget. Ved å la Hauger Golfklubb stå for driften og la Hauger Golfbane bli et passivt eiendomsselskap ble hindringen for å motta moms kompensasjon ryddet av veien. De formelle vedtakene om dette ble fattet på generalforsamlingen i 2011.

Forskjellige styrer i klubb og baneselskap har i årenes løp lagt arbeid i å utforme mål og strategi for virksomheten. Det vil gå for langt å gjengi innholdet og endringene i de forskjellige dokumentene som er utarbeidet, men hele tiden har målet om å kunne tilby medlemmer og gjester en kvalitetsbane gått igjen som en rød tråd. I det nå gjeldende måldokument er det listet opp en rekke konkrete kvalitetsmål som skal oppfylles, og som gir garanti for at Hauger Golfbane med rette kan gjøre krav på å være "blant de mest attraktive golfbaner i Norge".

Et utviklingstrekk i de siste årene har også vært å skape merverdi for baneselskapets aksjonærer. Med aksjekurser på et lavnivå, har det vært viktig å sikre at aksjonærene får størst mulig utbytte av Hauger-aksjen. En rekke ordninger er etablert for dette formål. Muligheten for passive aksjonærer til å bytte spilleretten i greenfee billetter er allerede nevnt. Barn/barnebarn av aksjonærer har tilbud om gratis medlemskap i klubben. Aksjonærer tilbys sterkt redusert pris for leie av golfbil. Aksjonærer får sterkt rabattert green fee på banene til våre samarbeidsklubber Losby GK, Miklagard GK og Gamle Fredrikstad Golfklubb. Samarbeidet med våre naboklubber har vært drøftet i mange år, men til tross for positiv innstilling fra alle parter er det først i de siste par årene at samarbeidet har utkrystallisert seg i konkrete tiltak som klubbenes aksjonærer har glede av. Det formaliserte medlemskapet i First Class Golf (FCG) lover godt for fremtiden.

Det er en livskraftig organisasjon som kan jubilere i 2013. Hauger står i en særstilling blant norske golfklubber ved at baneselskapet selv er eier av golfbanen, store jordarealer og en verdifull bygningsmasse, med nytt klubbhus og ny driftsbygning.. Både golfbanen og driving rangen er opprustet og i bedre forfatning enn noen gang.

Meget kompetente banemannskaper, en dyktig administrasjon og medlemmer som stiller opp for klubben når det trengs skaper et godt miljø, og peker fremover mot nye fremgangsrike år.

Styrende organer

I en historisk oversikt er det på sin plass å nevne noen av de enkeltpersoner som har vært med på å prege Haugers historie. Da tenker vi først og fremst på de som har hatt den omfattende og arbeidskrevende jobben som styreleder i klubb og baneselskap, og som sammen med sitt styre har utformet strategi og planer for Haugers utvikling.

I kronologisk orden er det:

Ragnar Braaten	(1988 - 1990)
Knut K. Karlsen	(1991 - 1992)
Laila Holmen	(1993 - 1994)
Ole C. Mørch	(1994 baneselskapet)
Andreas Iversen	(1995 - 1998)
Ole Ingvaldsen	(1999 - 2001)
Knut Hugdal	(2002 - 2003)
Anne-Lise Løfsgaard	(2004 - 2009)
Knut Gaaseide	(2010)
Tore Danielsen	(2011 - 2013)

En fullstendig oversikt over styresammensetning fra 1988 til 2013 er vist i Vedlegg A.

En annen gruppe som har hatt stor betydning for Hauger er de daglige ledere og sentrale ansatte i administrasjon og baneavdeling. Disse er allerede nevnt i den kronologiske beretningen om Hauger. En samlet oversikt over egne ansatte og personer/firmaer som har hatt engasjementsavtaler er vist i Vedlegg B.

Komitéer og grupper i Hauger Golfklubb

Driften av klubbvirksomheten skjer i stor grad gjennom valgte komitéer og grupper. Disse er: Turneringskomité, Junior/Elite-komité, Damegruppe, Seniorgruppe, Herregruppe, Handicapkomité, Baneråd, Dugnadskomité og Kontrollkomité. I det følgende omtales de fem førstnevnte gruppene som i særlig grad organiserer og kommer med tilbud til klubbens medlemmer.

En oversikt over alle komitéene/gruppene, når de ble etablert, og deres ledere er vist i Vedlegg C.

Turneringskomitéen

Den første turneringskomitéen ble dannet i 1996 med Ole Ingvaldsen som formann. Med mange ferske golfspillere, en omstridt slope-rating og en uerfaren arrangementsstab var det mange utfordringer, men interessen for turneringsspill var stor blant medlemmene, og i løpet av den første sesongen på Hauger ble det arrangert 12 turneringer, der klubbmesterskapet hadde hele 156 deltagere.

Noe variasjon er det fra år til år, men en del turneringer har blitt en tradisjon og går igjen år etter år. Åpningsturneringen på våren går som en Texas Scramble turnering, og samler alltid stor deltagelse. På forsommeren følger så Pinseturneringen som er en Eclectic turnering over to dager arrangert av juniorgruppen, der all inntekt går til klubbens juniorarbeid. Presidentens Pokal og Nordea Pairs er også gjengangere. Videre har vi Match Play turneringen som går gjennom hele sesongen. Og på høstparten kommer selvsagt klubbmesterskapene, hvoretter sesongen gjerne avsluttes med en flaggtturnering.

Turneringskomiteen spiller også en hovedrolle i avviklingen av de nasjonale og internasjonale turneringene som arrangeres på Hauger.

Junior/elitekomitéen

Junior/-Elitekomitéen ble etablert i 1996 med Hans Løveid som leder, etterfulgt av Erik Ruste året etter. Komiteen har både ansvar for rekruttering og trening av barn og ungdom som søker seg til golfen, og for å gi gode utviklingsmuligheter til golfere som har evne og ambisjoner om å hevde seg på toppnivå i Norge. Kvantitativt er det gruppen barn og ungdom som er størst, og som har fått ivrige foreldre til å engasjere sterkt i komiteens arbeid. Gjennom årene har et ganske stort antall barn vært deltagere i knøttegolfen. De som har fortsatt og blitt aktive i juniorgruppen har fått tilbud om å være med på treningssamlinger, og med økende dyktighet delta i regionale og nasjonale turneringer.

For juniorer og voksne som har kvalifisert seg til å delta i konkurranser ut over klubbnivå er det fra klubbens side både tale om praktisk tilretteleggelse av treningsprogrammer i samarbeid med klubbens pro, og også økonomisk støtte til trenings- og turneringsvirksomhet. Den beste prestasjonen som en Hauger-spiller har stått for er som før nevnt Peter Kaensche som ble norgesmester i 1999. Andre som kan nevnes er Lill-Kristin Sæther som i den tiden hun var på Hauger oppnådde en rekke gode plasseringer nasjonalt og internasjonalt. Nicolai Syvertsen hevdet seg også godt, og deltok sammen med Kaensche på EM i 1997. Nicolai var også med på Norges landslag til lag-EM i 2003. Nevnes må også at Joachim Braset, Peter Kaensche, Mads Totland og Nicolai Syvertsen tok sølv i NM junior lag i 1997.

I løpet av de siste 7-8 årene har flere spillere oppnådd gode resultater i nasjonale turneringer, dog uten å kapre noe mesterskap. Dette gjelder bl.a. Dennis Den Roover, Mathias Hamnvik, Håkon Hafskjær og Daniel Bøe Jacobsen.

En oversikt over klubbmestere i perioden 1996-2012 er vist i Vedlegg D.

Seniorgruppen

Seniorgruppen ble etablert i 1999 med Knut Gaaseide som den første leder. Seniorgruppen har som formål å lage sportslige arrangementer og å skape en sosial arena for seniormedlemmer, dvs. damer over 50 år og herrer over 55 år.

Fra starten av ble det lagt opp til uformelle, ukentlige turneringer som raskt fikk stor oppslutning. Gjennom året deltok opp til 70 seniorer i disse turneringene. Beste prestasjon gjennom sesongen ble hedret som "Årets seniorgolfer". I tillegg ble det arrangert en egen Match Play konkurranse og Klubbmesterskap. I de første årene ble klubbmesterskapet avviklet som en Stableford-turnering, men fra 2005 gikk man over til turnering med bruttoscore. En oversikt over klubbmesterene etter 2004 er vist i Vedlegg D.

Gjennom årene har oppslutningen om seniorturneringene variert noe, men det har alltid vært med en kjerne på 20-30 aktive medlemmer.

Fra år 2000 ble det etablert et samarbeid med seniorgruppene i naboklubber, der man startet med det som først var en trekantturnering mellom Hauger, Nes og Losby, men som etter hvert ble utvidet til en sekskantturnering der Hauger GK møter seniorspillere fra Losby GK, Nes GK, Groruddalen GK, Miklagard GK og Hakadal GK. Hver klubb står som arrangør av en turnering på sin hjemmebane, slik at det til sammen ble 6 turneringer i året. Hauger har i alle år hevdet seg godt, men uten å gå helt til topps. De tre siste årene 2010, 2011 og 2012 har imidlertid Hauger gått av med seieren.

Etter hvert ble flere Hagerseniører aktive deltagere i nasjonale turneringer arrangert av Norsk Seniorgolf, og oppnådde gode resultater både individuelt og i lagkonkurranser. Av de som har utmerket seg, og som også har representert Norsk Seniorgolf i internasjonale konkurranser kan nevnes Ole-Jørgen Kjustad, Svein Pettersen, Rolf Sogn, Sigurd Thinn, Tore Lepperød og John Morken.

Seniorgruppen har også lagt stor vekt på sosiale aktiviteter. Fra starten av ble det ved sesongåpning og sesongavslutning arrangert golfturner til Sverige med stor deltagelse. Medlemsmøter og andre sosiale sammenkomster har også jevnlig stått på programmet.

Damegruppen

Damegruppen ble formelt stiftet i 2000, med Karin Kværnstuen som leder, men allerede året før hadde en gruppe ivrige damer laget en uformell gruppe som satte i gang aktiviteter for de kvinnelige golferne i golfklubben. Helt fra starten av var ukentlige turneringer over 9 eller 18 hull en fast programpost for damegruppen. De siste par årene er 9 hulls runde på back nine onsdag ettermiddag blitt fast praksis. En kjerne på omkring 40 damer er gjennom sesongen med på disse turneringene.

Damegruppen tok tidlig kontakt med naboklubbene for å få til rene dameturneringer, og dette førte i 2001 til at turneringen Connecting Ladies ble etablert. Connecting Ladies har siden vært en populær turnering med deltagere fra en rekke klubber.

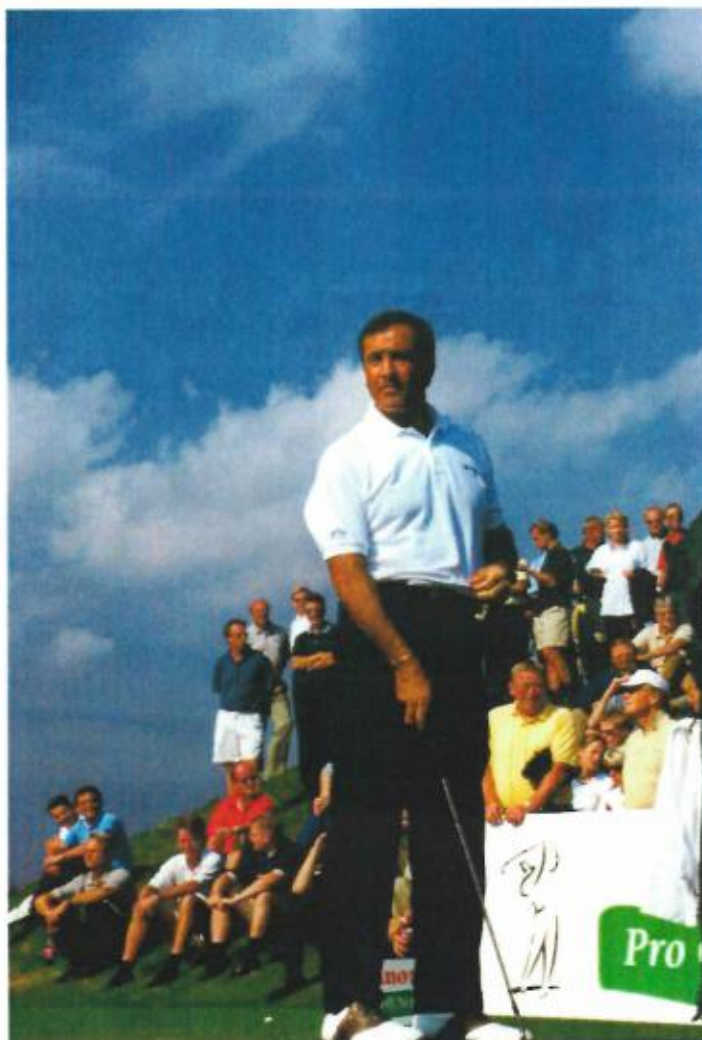
Damegruppen har også arrangert Ladies Tour på Hauger.

Damegruppen legger også stor vekt på det sosiale samværet, både i tilknytning til turneringene og i forbindelse med turarrangementer og sesongens avslutningmiddag.

Herregruppen

I en del år ble damegruppens og seniorgruppens ukentlige turnering avholdt på tirsdag og onsdag ettermiddag. Dette skapte noe irritasjon, særlig hos yngre herremedlemmer som så at mye av primetime var blokkert for andre spillere. Svaret til dem ble at "Dere får lage en Herregruppe og avholde deres egen herreturnering". Og det ble omsider gjort i 2008, med Erik Venner som leder. Mellom Dame-, Herre-, og Seniorgruppen er det etter hvert etablert et utmerket samarbeid slik at gruppens ukentlige turnering skal beslaglegge minst mulig av tilgjengelig primetime. Herregruppen organiserer på samme måte som seniorer og damer ukentlige turneringer. Siden oppstart har oppslutningen om disse turneringene vært jevnt økende, og har gjennom sesongen nå over 60 deltagere. Herregruppen stiller også lag og hevder seg godt i Romerikstouren som er en regionale turnering der klubbene Aurskog GK, Miklagard GK, Hakadal GK, Losby GK, Nes GK og Hauger GK deltar. Touren omfatter 6 turneringer og hver klubb står som arrangør av turneringen på sin hjemmebane. Haugers herrer har også hevdet seg godt i Norgesmesterskap for lag.

*Vedlegg A***Styresammensetning 1988-2013**

Romerike Golfklubb fra 1988 til 1993 og Hauger Golfklubb fra 1994

Hauger Golfbane AS fra 1993

Fra 1995 har det vært felles styrer i Hauger Golfklubb og Hauger Golfbane AS

- 1988: Ragnar Braaten (form), Rolf Lingjærde (nestform), Knut G. Karlsen, Roar Gruer, Torstein Bøhler
- 1989: Ragnar Braaten (form.), Knut G. Karlsen (nestf.), Bobbo Steen, Roar Gruer, Torstein Bøhler
- 1990: Ragnar Braaten (form.), Knut G. Karlsen (nestform.), Bobbo Steen, Asbjørn Søgstad, Ståle Blindheim
- 1991: Knut G. Karlsen (form.), Asbjørn Søgstad, Ståle Blindheim, Laila Holmen, Bjørn Birkelund
- 1992: Knut G. Karlsen (form.), Asbjørn Søgstad, Ståle Blindheim, Laila Holmen, Bjørn Birkelund
- 1993: *Romerike Golfklubb:*
Laila Holmen (form), Peter Hemmersbach, Bjørn Birkelund, Inger Lise Rognlien, Andreas Iversen, Terje Odden, Odd Kristiansen,
Hauger Golfbane AS:
Ole C Mørch og Laila Holmen
- 1994: *Hauger Golfklubb:*
Laila Holmen (form.), Peter Hemmersbach, Bjørn Birkelund, Inger Lise Rognlien, Andreas Iversen, Terje Odden
Hauger Golfbane AS:
Ole C Mørch (form.), Christian Ringnes, Andreas Iversen, Bjørn Birkelund, Tom Chr. Dahl
- 1995: Andreas Iversen (form.), Peter Hemmersbach, Inger Lise Rognlien, Bjørn Birkelund, Terje Odden, Erik Fjeld, Erik Cameron
- 1996: Andreas Iversen (form.), Erik Fjeld, Erik Cameron, Bjørn Birkelund, Solveig Hage, Inger-Lise Rognlien
- 1997: Andreas Iversen (form.), Erik Fjeld, Erik Cameron, Bjørn Birkelund, Solveig Hage, Trond Lund
- 1998: Andreas Iversen (form), Erik Fjeld (nestform.), Solveig Hage, Eric Cameron, Stein R. Wicklund, Tom Aage Lie
- 1999: Ole Ingvaldsen (form), Erik Fjeld (nestform.), Solveig Hage, Stein R. Wicklund, Andreas Iversen, Tom Aage Lie

- 2000: Ole Ingvaldsen (form), Erik Fjeld (nestform.), Stein R. Wicklund, Knut Hugdal, Marit Unnemark
- 2001: Ole Ingvaldsen (form.) Stein Wicklund (nestform.), Knut Hugdal, Marit Unnemark, Morten Huser
- 2002: Knut Hugdal (form.), Kjell Myklebost (nestform.), Svein Stuge, Grete Mathisen, Finn K Hamre
- 2003: Knut Hugdal (form.) Kjell Myklebost (nestform.), Svein Stuge, Grete Mathosen, Finn K Hamre,
- 2004: Anne-Lise Løfsgaard (leder), Knut Gaaseide (nestleder), Svein Stuge, Anne Rosenvinge, Niels Harald Ursin-Holm
- 2005: Anne-Lise Løfsgaard (leder), Knut Gaaseide (nestleder), Svein Stuge, Anne Rosenvinge, Niels Harald Ursin-Holm
- 2006: Anne-Lise Løfsgaard (leder), Knut Gaaseide (nestleder), Svein Stuge, Anne Rosenvinge, Niels Harald Ursin-Holm
- 2007: Anne-Lise Løfsgaard (leder), Knut Gaaseide (nestleder), Svein Stuge, Anne Rosenvinge, Niels Harald Ursin-Holm
- 2008: Anne-Lise Løfsgaard (leder), Knut Gaaseide (nestleder) Svein Stuge, Tom Møller, Kari-Lise Lind
- 2009: Anne-Lise Løfsgaard (leder), Knut Gaaseide (nestleder), Tom Møller, Kari-Lise Lind, Harald Melby
- 2010: Knut Gaaseide (leder), Toril Gullaksen (nestleder), Tom Møller, Unni Markant, Harald Melby
- 2011: Tore Danielsen (leder), Toril Gullaksen (nestleder), Tom Møller, Unni Markant, Harald Melby
- 2012: Tore Danielsen (leder), Toril Gullaksen (nestleder), Tom Møller, Unni Markant, Harald Melby
- 2013: Tore Danielsen (leder), Toril Gullaksen (nestleder), Tom Møller, Unni Markant, Harald Melby

*Vedlegg B***Egne ansatte og engasjementsavtaler****Daglige ledere:**

1995 - 1998 Christen Rygh
1998 - 2007 Terje Ruud Johnsen
2007 - 2013 Øivind Bjerkeli
2013 - Bent Lundborg

Klubbsekretær:

1998 - 2001 Berit Watterud
2001 - 2008 Tove Havnø Grøndahl
2008 - 2013 Elias Bragstad

Head Pro:

1994 - 1998 John Uppard
1999 - 2000 Thomas Ahrreman
2000 - 2002 Derek Scrowther
2003 - 2006 Golfsenteret Sandaker v/Ross Robertson
2007 - 2012 Uppard&Lloyd v/Joachim Lange
2013 - Joachim Lange

Head Greenkeeper:

1994 - 1995 John Riiber
1996 - 1999 Kim von Essen
1999 - 2002 Simon Augustsson
2003 - 2013 Eoin Moroney (fra 2005 Course manager)

Restaurantdrift:

1996 - 2000 ISS Catering
2000 - 2007 Matheas Hus v/John Larsen
2008 - 2009 Romerike Arrangementservice, senere Nittedal Catering & Selskapslokaler AS
2010 - 2013 Akershus Servicebyrå

Markedsansvarlig

2000 - 2001 Beate Hall-Hofsø
2001 - 2006 Mette Røvang
2008 - 2010 Terje Ruud Johnsen (deltid)
2012 - 2013 Joachim Lange (deltid)

*Vedlegg C***Ledere av komiteer og grupper i Hauger Golfklubb****Turneringskomite ledere:**

Ole Ingvaldsen	1995 - 1997
Knut Hugdal	1998 - 2001
Merete Wrangell	2002 - 2004
Per Nermo	2005 - 2006
Henning Odden	2008 - 2009
Jarle Finstad	2010 - 2013

Junior/-Elitekomite ledere:

Hans Løveid	1996
Erik Ruste	1997 - 2002
Lars Hafskjær	2003 - 2005
Terje Helmersen	2006 - 2007
Harald Melby	2008 - 2010
Øivind Edvardsen	2011 -

Seniorkomite ledere:

Knut Gaaseide	1999 - 2003
Ralf Kemna	2003 - 2008
Tore Lepperød	2009 - 2010
Thor R.Larsen	2011
Dagfinn Uggerud	2012

Damekomite ledere:

Karin Kværnstuen	2000 - 2001
Anne-Lise Løfsgaard	2002 - 2004
Jorun Ramstad	2005
Karin Kværnstuen	2006 - 2013

Dugnadskomite ledere:

Roy Kristiansen	2000 - 2013
-----------------	-------------

Herrekomite ledere:

Erik Venner	2008 - 2013
-------------	-------------

Baneråd ledere:

Peggy Bunæs	2000 - 2001
Erik Fjeld	2002 - 2003
Arild Solmark	2004
Knut Gaaseide	2005 - 2011
Sigurd Sveen	2012-

Handicapkomite ledere:

Rolf O. Lingjærde	1993 - 1996
Christen Rygh	1996 - 1998
John A. Hennum	2000
Terje Ruud Johnsen	2001 - 2013

Kontrollkomite ledere:

Lars Hafskjær	2000
Tore Steen	2003
Svein Pettersen	2006
Inger Lise Rognlien	2007
Arne Steen	2008
Knut Hugdal	2009 - 2011
Marit Wiig	2012

Vedlegg D

OVERSIKT OVER KLUBBMESTERE

	Herrer	Damer
1996	Petter Schjerven Olsen	Lill Kristin Sæther
1997	Nicolai Syvertsen	Lill Kristin Sæther
1998	Nicolai Syvertsen	Charlotte Ruste
1999	Håkon Mathisen	Lill Kristin Sæther
2000	Håkon Mathisen	Lill Kristin Sæther
2001	Morten Løvaas	Charlotte Ruste
2002	Dennis Den Roover	Bente Kristiansen
2003	Mathias Hamnvik	Else-Karin Huser
2004	Dennis Den Roover	Therese Jørgensen
2005	Håkon Hafskjær	Therese Jørgensen
2006	Dennis Den Roover	Therese Jørgensen
2007	Dennis Den Roover	Therese Jørgensen
2008	Sindre Rambjør	Guro Rambjør
2009	Eivind Jordell	Åsa Gunilla Westman
2010	Egil Almenning	Marit Wiig
2011	Mathias Hamnvik	Åsa Gunilla Westman
2012	Dennis Brustad Grønbekk	Åsa Gunilla Westman

KLUBBMESTERE SENIORER

	Damer	Eldre damer	Herrer	Eldre herrer
	50 - 65 år	Over 65 år	55 - 65 år	over 65 år
2005	Brith Uggerud		Tore Danielsen	
2006	Brith Uggerud	Marit Unnemark	John A. Hennum	Tore Steen
2007	Brith Uggerud	Anne-Lise Egard	Tore Danielsen	Knut Gaaseide
2008	Brith Uggerud	Eva Jordell	John A. Hennum	Ole-Jørgen Kjustad
2009	Brith Uggerud	Marit Unnemark	Rolf Sogn	Ole-Jørgen Kjustad
2010	Brith Uggerud	Kun én klasse uten	Tore Lepperød	Tore Aune
2011	Marit Wiig	aldersinndeling	John Morken	Rolf Sogn
2012	Åsa Gunilla Westman	- " -	Rolf Sogn	John A. Hennum

(Klubbmesterskap for seniorer ble først fra 2005 avviklet som en bruttoslag--turnering. Aldersinndeling innført fra 2006, men i 2010-2012 ble dameklassene slått sammen)

Innholdsfortegnelse

Forord	side 2
Årene 1988-1994: Fra stiftelse av Romerike Golfklubb til starten på bygging av Hauger Golfbane	side 2
Årene 1994 -2004	side 3
Årene 2005 -2013	side 10
Styrende organer	side 15
Komiteer og grupper i Hauger Golfklubb	side 16
Vedlegg A: Oversikt over styresammensetning fra 1988 til 2013	
Vedlegg B: Egne ansatte og engasjementsavtaler fra 1988 til 2013	
Vedlegg C: Ledere i komiteer og grupper i Hauger Golfklubb	
Vedlegg D: Oversikt over klubbmestere	

Forord

På tross av at Hauger Golfklubb bare er 25 år gammel, har det ikke vært mulig å finne tak i alle relevante opplysninger om klubbens utvikling. Mangelfulle arkiver, særlig fra de første årene, gjør at fremstillingen har noen hull, men disse kan kanskje fylles igjen når interesserte medlemmer med god hukommelse kan supplere med sine bidrag. Det kan også være at personer som har satt spor etter seg i klubb eller baneselskap ikke har fått den oppmerksomhet i denne historiske oversikten som de har fortjent. Også dette kan rettes opp i en revidert utgave.

I utgangspunktet er dette en 25 års historikk for Hauger Golfklubb. Men historien til golfklubben og Hauger Golfbane AS er så sammenvevd at en historisk fremstilling nødvendigvis må bli en kombinasjon. Nå er det jo slik at klubben er stiftet i 1988 og baneselskapet i 1993, så da blir 2013 året for både en 25 års markering og en 20 års markering.

Årene 1988-1994: Fra stiftelse av Romerike Golfklubb til starten på bygging av Hauger Golfbane

Høsten 1987 kom noen golfinteresserte personer i Lørenskog og Skedsmo sammen for å starte arbeidet med å etablere en golfklubb. Det ble dannet et interimsstyre som utarbeidet forslag til dannelsen av Romerike Golfklubb. Stiftelsesmøte for klubben ble holdt 9.februar 1988 med vel 20 deltagere, og som styre for klubben ble valgt Ragnar Braaten (formann), Rolf Lingjærde (nestformann), Knut G. Karlsen, Roar Gruer og Torstein Bøhler. Ragnar Braaten var den golfkyndige; mangeårig medlem av Oslo Golfklubb og ivrig golfspiller. De andre styremedlemmene var noviser innen golfsporten, men med stort engasjement og tro på at det lot seg gjøre å realisere planene om å bygge den første golfbanen på Nedre Romerike. I løpet av 1988 økte antall medlemmer i klubben til 84.

Arbeidet med å finne egnet sted for bygging av en golfbane var allerede påbegynt høsten 1987. Mange mulige lokaliseringer ble undersøkt, og det som først sto frem som et svært interessant prosjekt var Losby Bruk i Lørenskog. På dette tidspunkt var jorden leiet ut, men å få til en overtagelse av leieforholdet så ut til å være mulig. Familien Fjeldheim, som eide bygningsmassen, var også positiv til planene. Man kom så langt at den svenske banearkitekten Jan Cederholm laget en skisse for en 9 hulls bane. Denne skissen skal visstnok ha store likheter med dagens 9 hulls bane Vestmork på Losby. Men i møte med Lørenskog kommune ble det bråstopp. "Ikke noe skal røres på Losby" var kommunens mantra, og dermed måtte golfplanene på Losby skrinlegges. Som kjent kom Lørenskog kommune noen år senere på andre og bedre tanker, men da var det Losby Golfklubb som realiserte utbyggingen av det fine golfanlegget, men den historien får man lese når Losby Golfklubbs historie skrives.

Romerike Golfklubbs neste seriøse alternativ var på gårdene Fossum og Værhaug. Disse gårdene ligger ved Solbergveien i Skedsmo kommune og er naboeiendommer til Hauger gård. Her ble det i første omgang inngått intensjonsavtale med eieren av Fossum gård om leie av et 40 dekar stort område der det kunne lages driving range og parkeringsplass.

Landbruksnemnda i Skedsmo kommune godkjente at arealet kunne anvendes til formålet, og alt så ut til å være klart til å sette i gang fra sommeren 1989, men så fikk eieren av Fossum betenkeligheter og trakk seg fra avtalen. Nå var imidlertid flere gårdbrukere blitt

oppmerksom på golfklubbens planer, og allerede vinteren 1989 ble det opprettet kontakt med eieren av Hauger gård, Werner Ombudstvedt, som signaliserte at han kunne være interessert i å leie ut areal både til driving range og til en fremtidig golfbane. Å få godkjennelse for driving rangen gikk i orden, og den 19. august 1989 kunne medlemmene i Romerike Golfklubb ta i bruk rangen som lå på østsiden av Ramstadveien, der nåværende 6-hulls bane ligger.

Nå hadde man også funnet det stedet der den fremtidige golfbanen skulle bygges, og dette ble det arbeidet aktivt med i de neste årene. I 1992 var man kommet så langt at det forelå avtaler med flere grunneiere om leie av et areal stort nok for en 18 hulls golfbane. Leieavtalene ble inngått under forutsetning om at finansiering av utbyggingen lot seg ordne. Hauger gård med sine 431 dekar utgjorde litt over halvparten av det samlede arealet.

Hauger gård har en historie som går langt bak i tiden. Det antas at gården ble ryddet i eldre jernalder. Gården er nevnt i jordboka allerede fra 1390-årene, og var gjennom tidene regnet som en av de større gårdene i Nittedal. Hovedbygningen på Hauger slik vi kjente den før brannen i 2007 var bygget i 1848, men senere noe ombygget og modernisert. Eieren den gang het Andreas Hauger. Han bygde også sagbruk på gården i 1839. Låve og fjøs ble bygget i 1900, men senere ombygget i 1952. Familien Hauger eide gården frem til 1930. Etter den tid skiftet gården eier to ganger før Wilhelm Ombudstvedt overtok gården i 1947.

For å sikre et tilstrekkelig stort areal for en 18-hulls bane ble det inngått leieavtaler for arealer som grenset opp til Hauger. Av AS Mallin ble det avtalt leie av 182 dekar (områdene ved hull 5, 6 og 7). Et mindre areal (veien og deler av fairway 5) ble leid av Jon Arild Huseby, og av Pål Ramstad ble det leid omkring 180 dekar (områdene ved hull 11 og 18). Det totale arealet for golfbanen utgjorde derved ca 800 dekar.

Det ble besluttet at finansiering og organisering av prosjektet skulle skje ved at man opprettet et aksjeselskap som skulle stå som eier av banen. Golfspillere ble invitert til å kjøpe aksjer i selskapet, og denne aksjekapitalen utgjorde selskapets egenkapital. Resten av utbyggingskostnadene skulle dekkes gjennom låneopptak.

Den 15. januar 1993 ble Hauger Golfbane AS etablert, og av stiftelsesprotokollen fremgår det at selskapets formål var å bygge ut og drive Hauger Golfbane i samarbeid med Romerike Golfklubb. Det ble besluttet å legge ut 900 aksjer for salg. Salg av aksjer startet samme år, og innen sommeren 1993 var 600 aksjer solgt. Pris pr. aksje var 17.500 kroner. Alle aksjonærer måtte også være medlemmer av Romerike Golfklubb, og driften av golfbanen skulle reguleres gjennom en samarbeidsavtale mellom aksjeselskapet og golfklubben.

Mens man ventet på at Hauger Golfbane skulle bli ferdig ble det inngått samarbeidsavtaler med andre klubber, både om avleggelse av grønt kort prøver og om midlertidige gjestemedlemskap for medlemmer i Romerike Golfklubb. I de siste par årene før man kunne åpne egen bane var det avtale med Drøbak Golfklubb om gjestemedlemskap. Det ble også arrangert klubbturneringer på fremmede baner, bl.a. på Strømstad Golfbane i 1995.

Årene 1994-2004:

På begynnelsen av 1990-tallet var golf en sport for noen få, men i løpet av det neste tiåret fikk vi en utvikling der antall golfspillere mangedoblet seg, og nye golfspillere sto i kø for å få tilgang til de golfbanene som da var tilgjengelig. Planene om en golfbane på Hauger kunne derfor knapt være timet bedre. På Oslos eneste golfbane, Bogstad, var det lange køer av golfinteresserte som sto på venteliste for å bli medlem av Oslo Golfklubb. En golfbane på Hauger kunne få mange av disse til å velge å bli aksjonærer i Hauger Golfbane AS, særlig hvis golfbanen og fasilitetene på golfanlegget kunne få en standard som kunne sammenlignes

med Bogstad. I Haugers styre var der nok i planleggingsprosessen noe ulike meninger om hvilke ambisjoner man skulle ha for golfbanlegget, men konklusjonen ble til slutt at det skulle satses. Golfbanen skulle tilfredsstillende kravene til en mesterskapsbane, slik at Hauger kunne være arena for både nasjonale og internasjonale turneringer. Og treningsfasiliteter, kafe, proshop, garderober m.m. skulle også holde god standard. Tanken om en norsk variant av country club surret nok i bakhodet hos noen. Men hovedfokus var selvfølgelig på byggingen av selve golfbanen.

Det ble besluttet å engasjere banearkitekt Jeremy Turner til å designe en 18 hulls golfbane og til å ha oppsyn med byggearbeidene i anleggsperioden. Som head greenkeeper ble John Riiber headhuntet fra Bogstad, og han utgjorde sammen med Jeremy Turner og hans assistent Don Bain den faglige ekspertisen som skulle overvåke byggearbeidene og hoved-entreprenørens arbeidsutførelse. Entreprenørselskapet Eeg-Henriksen AS ble engasjert som utførende entreprenør, og byggearbeidene startet på ettersommeren i 1993. Planen var at golfbanen skulle åpnes for spill på ettersommeren 1995, men etter hvert kom entreprenøren noe på etterskudd i fremdriften, noe som førte til at banen ikke ble sådd før høsten 1994. Dette var 4 uker senere enn planlagt. Følgen av dette var at man våren/sommeren 1995 ikke hadde skikkelig gressetablering med god nok rotutvikling, noe som igjen gjorde banen svært utsatt for skader. På ettersommeren 1995 kunne golfhungrige medlemmer likevel se ut over grønne fairwayer og greener. Alt så tilsynelatende lovende ut, og men så kom den store nedturen. Ekstremt kraftige regnskurer klarte å skylle bort det øverste jordsmonnet både fra greener og fairwayer. Gjenoppretting av skader og nysåing ble straks iverksatt, men noen mulighet for baneåpning i 1995 var utelukket. Ferdigstilling av byggearbeidene og åpning av banen måtte derved utsettes til forsommeren 1996.

I mellomtiden gikk salget av aksjer upåklagelig, og styret besluttet våren 1994 at aksjeprisen skulle heves til kr.25.000. I løpet av høsten 1995 var samtlige aksjer solgt, og ved årsskiftet 1994/95 hadde baneselskapet 893 aksjonærer.

Anleggsarbeidene var opprinnelig kalkulert til å koste ca 16 mill. kroner. Sluttregning for golfbanen ble imidlertid en del høyere, nærmere 25 mill. kroner. Bl.a. takket være John Riibers dokumentasjon ble en tvist om sluttregningen for byggearbeidene løst til fordel for baneselskapet. Eeg-Henriksen AS donerte til og med et antall eiketrær som ble plantet på banen. Leirjorden på Hauger ga imidlertid lite gunstige vekstforhold, og trærne døde etter kort tid. Planting av trær på banen var i noen år et tema som mange hadde meninger om. Banearkitekten, Jeremy Turner, var av den oppfatning at trær langs fairwayene ville ødelegge banens karakter. Likevel ble det i 1997 laget et såkalt tresponsoropplegg der 23 medlemmer donerte til sammen 34.500 kroner til treplanting. Trær ble kjøpt og plantet mellom 10. og 18. fairway. Men heller ikke denne gang ble det noe fart i treveksten, og trærne ble fjernet etter et par år.

I årene 1993-94 var det separate styre i baneselskapet og golfklubben, men fra 1995 ble det etablert den praksis at de samme personene utgjorde styret i både baneselskapet og klubben. I 1994 ble det også bestemt at Romerike Golfklubb skulle skifte navn og hete Hauger Golfklubb.

Driving rangen på østsiden av Ramstadveien var først lagt slik at man slo ut sydover, mot Ringnes gård. Men dette viste seg å bli en fare for biltrafikken på Ramstadveien, ettersom en del ukontrollerte slicer ble en fare for de veifarende. Utslagsstedene ble derfor flyttet slik at man sto langs Ramstadveien og slo østover. På denne tiden var det ingen ballplukkemaskin, så det hele var basert på de som trente måtte ta pauser for å gå ut og plukke opp ballene.

I 1994 ble John Uppard engasjert som pro, og medlemmene fikk dermed muligheten til mer strukturert instruksjon og trening. En gammel Moelven brakke ble innkjøpt og fungerte som Johns kontor og Haugers første pro shop.

Før åpningen av banen ble det også behov for å etablere en stedlig administrasjon med ansvar for styring av både klubb og aksjeselskap, herunder den løpende drift av golfbanen. Den første daglige lederen i HGB/HGK, Christen Rygh, ble ansatt i april 1995 etter at han først hadde arbeidet i deltidsstilling med administrative gjøremål i byggeperioden.

Medlemmene av Hauger Golfklubb kom aktivt med i klubbarbeidet fra 1995 da det ble dannet flere komiteer i klubben. De første var Turneringskomite, Juniorkomite, Kurskomite, Handicapkomite og Sponsorkomite. Sponsorkomiteen klarte sågar i løpet av noen måneder å selge 3-årige hullsponsorater for samtlige av banens 18 hull. Medlemmenes medvirkning til klubbarbeidet ble ytterligere styrket i 1999 da Seniorgruppen ble stiftet. I 1999 tok noen damer initiativ til å danne en damegruppe, men den formelle etableringen av damegruppen skjedde først året etter. Også Banekomiteen (senere kalt Banerådet) ble etablert i 2000. En oversikt over komiteer og grupper, og lederne av disse er vist i Vedlegg C.

Blant naboene til den fremtidige golfbanen var det en god del uro om hvilke ulemper de kunne bli påført. De var særlig bekymret for ulempene som følge av økt biltrafikk til golfbanen. Men også en del andre forhold knyttet til selve anleggsarbeidene skapte i perioder et anstrengt forhold mellom golfklubben og naboene. Etter hvert gikk imidlertid dette seg til, og fra klubbens side ble det understreket at man sterkt ønsket å bidra til et godt naboforhold, både til de naboer med direkte grense til golfbanen og de som bodde langs Ramstadveien.

Ramstadveien var på denne tiden en grusvei full av hull og i generelt dårlig forfatning. Naboene opplevde dessuten en betydelig støvplage. Da Hauger Golfbane fikk konsesjon for bygging av banen inngikk det som en del av betingelsene at Ramstadveien skulle utbedres. Hauger Golfbane ble pålagt å øremerke 1 million kroner til utbedring og delvis omlegning av veien. Nittedal kommune skulle på sin side bevilge 2,7 millioner kroner slik at nødvendig oppgradering kunne finne sted. Kommunestyret omgjorde imidlertid på et senere møte denne beslutningen slik at den økonomiske forpliktelsen bare påhvilde Hauger Golfbane. Haugers styre meddelte på sin side at etter kommunens nye vedtak måtte også Haugers forpliktelse til å bidra med 1 million kroner bortfalle. Dette skapte et anstrengt forhold mellom klubben og kommunen. Med stridens kjerne Ramstadveien skjedde det i alle fall ingenting, til naboene fortvilelse og til umåtelig irritasjon for alle bilkjørende besøkende til Hauger, som måtte riste seg frem langs en 3 km lang hullete bygdevei.

Etter hvert som åpningen av golfbanen nærmet seg ble veispørsmålet igjen et betent problem. Kommunestyret i Nittedal meddelte at baneåpning ikke kunne finne sted før tvisten om Ramstadveien var løst. Dette utløste en hektisk møtevirksomhet, som resulterte i at Hauger til slutt valgte å stille til disposisjon det opprinnelig avtalte bidrag til utbedring av veien.

Og så kunne åpning av banen skje, den 15.juni 1996, med nærvær av både fylkeskultursjef, ordfører og andre representanter for Nittedal kommune, og til toner fra Nittedal Skolemusikkorps. Det ble åpningstaler av baneselskapets formann Ole Mørch, klubbformann Andreas Iversen og hilsningstaler og gaveoverrekkelse fra Oslo Golfklubb, Nes Golfklubb og Norges Golf forbund. Fra golf forbundet kom også den noe overraskende nyheten at Hauger var tildelt Nordisk Mesterskap for lag i 1997.

Selve åpningsturneringen ble innledet med synkront utslag fra formennene Andreas Iversen og Ole C Mørch. Det påstås at begge utslagene havnet på fairway, noe som slett ikke var tilfelle for alle deltagerne i turneringen. For de fleste av klubbmedlemmene ble åpningsturneringen brutal påminnelse om at golf ikke er noen enkel sport. Banen ble opplevd

som ekstremt vanskelig, med smale fairways, høy rough og superraske, ondulerte greener. Noe av forklaringen var kanskje at målsetningen om å lage en Mesterskapsbane var tatt litt for bokstavelig. I alle fall ble det i tiden etterpå tatt grep som gjorde banen mer spillbar for golfere med tosifret handicap.

Baneavdelingen som i starten besto av en heltidsansatt greenkeeper og 3-4 sesongansatte banearbeidere gjorde en stor innsats for å rette på de største problemene. Bl.a. ble nåværende green 2 bygget om ved at forkant av greenen ble hevet. Året etter baneåpningen takket John Riiber for seg som head greenkeeper. Han ble etterfulgt av Kim von Essen som fungerte i stillingen frem til 1999, da han ble avløst av Simon Augustsson.

Det må også nevnes at det organiserte dugnadsarbeide på banen startet i 1999. Året etter ble dette formalisert ved opprettelsen av en egen dugnadskomité. Roy Kristiansen organiserte dugnadsarbeidet, og har i alle år siden vært drivkraften for de to årlige dugnadene på banen.

På tross av at mange kritiserte banen for å være for vanskelig, fikk Hauger Golfbane etter kort tid ord på seg for å være en av Norges aller beste golfbaner, noe som ble understreket både ved tildelingen av Nordisk Mesterskap for lag i 1997 og Åpent Norgesmesterskap i 1998. Inspirert av dette vedtok årsmøtet i 2000 å søke om å få arrangere Challenge Tour i 2001. Dette ble det ikke noe av, men Hauger ble tildelt Norgesmesterskapet for 2001. Haugers status som mesterskapsbane ble også styrket ved at tidsskriftet Golf Digest i årene 2001-2003 kåret Hauger til Norges beste golfbane.

Samtidig med banebyggingen, og i årene som fulgte ble det arbeidet med å sette bygningene på gården i stand til å dekke de behov som driften av bane og golfklubb skapte. Låvebygningen ble innredet slik at den kunne huse både proshop, garderobes, samt verksted og lager for baneavdelingen. Bryggerhuset ble kontorer for administrasjonen. Våningshuset ble tatt i bruk som kafé for klubbens medlemmer og gjester, og det ble inngått avtale med ISS Catering om drift av kaféen.

I 1998 fikk baneselskapet mulighet til å kjøpe Hauger Gård. Prisen var satt til 4 mill. kroner, og i ekstraordinær generalforsamling i juni 1998 ble det vedtatt å gjennomføre kjøpet. Kjøpet ble finansiert ved lån, noe som førte til at baneselskapets samlede pantegjeld steg til over 13 mill. kroner. Den økede gjeldsbyrden gjorde nå at man nå måtte se etter muligheter for økte inntekter. Et av tiltakene var å oppjustere satsene for green fee. Et annet var å øke antall aksjonærer. Etter å ha vurdert flere alternativer konkluderte styret med å foreslå at antall aksjonærer skulle økes med 400. Dette ble ikke godkjent av generalforsamlingen. Saken kom imidlertid opp på neste ordinære generalforsamling i 1999, og der ble det vedtatt å utvide antall aksjer med 200, men under forutsetning av at 90 % av inntektene skulle gå til nedbetaling av gjeld. I løpet av året ble 50 aksjer solgt til en pris på kr.40.000. Mange uttrykte imidlertid bekymring for at økt medlemsantall ville føre til at det ville bli vanskeligere å få spilletid på banen. Dette var nok årsaken til at generalforsamlingen i 2000 vedtok å trekke tilbake fullmakten til styret om å selge flere nye aksjer.

Etter at Hauger Golfbane AS ble eier av hele bygningsmassen ble det inngått avtale med ISS Catering, som sto for kafédriften, om at ISS for egen regning skulle bygge om 2.etasje i våningshuset til møte- og kurslokaler.

Daglig leder Christen Rygh sluttet i 1998 og ble etterfulgt av Terje Ruud Johnsen. Frem til 1998 var en del administrative og regnskapsmessige oppgaver blitt utført av et par deltidsansatte. Dette fungerte ikke godt nok, og disse avtalene ble avvirket og erstattet med ansettelse av en klubbsekretær, Berit Watterud, på heltid. Berit var klubbsekretær i 3 år og ble i 2001 etterfulgt av Tove Havnø Grøndahl.

Vinteren 2000 mottok Hauger Golfbane et krav fra sønnen til tidligere eier av gården om å ta tilbake gården på odel. Selv om spørsmålet om odelsrett var tatt inn i den opprinnelige kjøpsavtalen, ble det nå reist tvil om odelsretten likevel kunne påberopes. De juridiske betenkningene i saken tilsa at Hauger hadde en god sak, men man valgte likevel å gå i dialog med arvingen for å se om en minnelig løsning var mulig. Saken løste seg ved at arvingen frasa seg odelsretten mot å få en 1 måls boligtomt nord for låven, nær eksisterende bebyggelse i Ramstadveien.

1990-årene var preget av stor tro på at golfsportens videre ekspansjon, og tro på at golfbaner i mange år fremover ville oppleve en kø av mennesker som ønsket medlemskap, og som var villig til å betale for det. Denne stemningen preget også sponsorenes interesse, og de golfbanene som fantes hadde ikke store problemer med å skaffe hullsponsorer. Allerede i åpningsåret 1996 hadde Hauger Golfbane sponsorinntekter på nesten 1 mill. kroner. I de følgende årene økte sponsorinntektene, og i 2002 var årlige sponsorinntekter kommet opp i 2,6 mill. kroner, og da var inntekter fra baneutleie ikke tatt med. Arbeidet med markedsføring og sponsorater ble etter hvert også mer arbeidskrevende, og konkurransen om sponsorene ble større når flere nye golfbaner ble bygget. En egen markedsansvarlig, Beate Hall-Hofsø ble derfor ansatt i 2000.

Til tross for gode sponsorinntekter og greenfee inntekter ble det på begynnelsen av 2000-tallet klart at det ble stadig vanskeligere å dekke de løpende driftsutgiftene og kapitalutgiftene. På årsmøtet i 2001 gikk derfor styret til det drastiske skritt å foreslå en økning av årskontingenten fra 4000 til 5.500 kroner. Stilt overfor alternativet om at bevilgningene til drift og vedlikehold av banen ellers måtte reduseres, godkjente årsmøtet økningen av den årlige kontingenten.

En av våre sponsorer rundt tusenårsskiftet var Canon, som over en periode på 3 år avholdt en årlig invitasjonsturnering med deltagelse av verdenskjente golfspillere. I 1999 deltok både Seve Ballesteros, Pádraig Harrington, Retief Goosen og Peter Senior i denne turneringen. Samarbeidet med Canon opphørte dessverre i 2001, men i de 3 årene avtalen varte hadde Hauger hatt besøk av ytterligere en rekke kjente golfnavn, bl.a. Ian Woosnam, Bernhard Langer, Barry Lane, Tony Johnstone, Patrick Sjöland foruten våre norske ess Suzann Pettersen, Vibeke Stensrud og Henrik Bjørnstad. Slike kjente golfnavn ga selvsagt Hauger god publisitet.

Men det var også andre hendelser på Hauger som skapte overskrifter i avisene. En tidlig morgen på ettersommeren i 2002 klarte et Braathen-fly som passerte over banen, på vei fra Stavanger til Gardermoen, å miste et deksel like ved utslaget på hull 15. Til alt hell befant det seg ingen i nærheten, men nyheten om at deler av et fly ramlet ned på golfbanen fant fort veien til avisspaltene. Braathens SAFE gjorde sitt beste for å bagatellisere hendelsen, men beklaget selvfølgelig det inntrufne sterkt overfor Hauger Golfklubb. Da de fikk tilbud om å bli hullsponsor på hull 15 takket de imidlertid nei. Det ble kanskje for pinlig.

Men da Toyota like etterpå arrangerte sponsorturnering på Hauger fikk Terje Ruud-Johnsen Toyota-sjef Kåre Hovland med på et skikkelig stunt. Det ble avtalt at Hovland, som er en dyktig flyver, skulle innlede turneringen med snittflyvning over Hauger og avslutte med å lande på fairway 15. Både showet og landingen gikk strålende, og snart begynte ryktene å gå om at et fly hadde nødlandet på Hauger Golfbane. Resultat: Enda mer publisitet for Hauger.

På den sportslige siden ble som før nevnt John Uppard ansatt som pro i 1994, og selv om fasilitetene på driving rangen var svært kummerlige, kunne både dyktige og mindre dyktige golfspillere dra stor nytte av den trening han kunne tilby. John bidro sterkt til at Hauger fikk golfspillere som kunne hevde seg på høyt nivå. Den fremste prestasjonen på herresiden i denne perioden var Peter Kaenschers norgesmesterskap i 1999. På jentesiden vant Camilla

Løveid og Lill-Kristin Sæther junior NM for lag i 1998. I årene som fulgte hadde Hauger mange golfspillere som hevdet seg bra i nasjonale turneringer, men ingen som klarte å gå helt til topps.

Striden omkring Ramstadveien tok det ennå noen år å få en løsning på. Etter at Hauger valgte å stå ved sitt tilsagn om å yte 1 million kroner, ble i alle fall første del av veiutbedringen gjort i 1999, da veien forbi Ramstad gård ble lagt om. Tidligere gikk veien tvers gjennom gårdstunet. Men Ramstadveien var fremdeles full av hull, og i svært dårlig forfatning. Høsten 1998 kom i tillegg beskjeden om at Åros bro nederst i Ramstadveien ville bli stengt i et år, da broen måtte bygges om fordi den ikke tålte belastningen fra den økede biltrafikken. Gjennom hele 1999 sesongen måtte derfor besøkende til Hauger legge veien om enten Skedsmokorset eller Nittedal for å komme frem til golfbanen. I de neste årene ble Nittedal kommune stadig purret på for at kommunen skulle avsette midler til oppgradering og asfaltering av Ramstadveien. Og omsider, i 2004, ble Ramstadveien utbedret og asfaltert, til stor glede for de mange bilister som hadde ristet seg frem de siste kilometerne til Hauger.

Samme år ble det lagt nytt asfaltdekke på parkeringsplassen på Hauger. Parkeringsplassen var tidligere, i 1999, blitt asfaltert med en type resirkulert asfalt. Denne tålte imidlertid ikke de nedbørsmengdene som fulgte, så resultatet den gang ble svært lite tilfredsstillende. I 2004 ble det lagt ny asfalt med skikkelig asfaltkvalitet, og denne gang ble resultatet utmerket.

I årene etter 1996 ble det gjort stadige forbedringer av både golfbanen og treningsfasilitetene. Sommeren 1998 ble ny driving range, omtrent slik vi kjenner den i dag, tatt i bruk. Dette førte igjen til mye diskusjon om hva området der den gamle driving rangen lå (nåværende korthullsbane) kunne brukes til. Et av forslagene var å anlegge en 12 hulls pitch and play bane. Dette forslaget ble imidlertid forkastet.

I en periode der optimismen for golfens fremtid var på topp, var det kanskje ikke til å undres over at en utvidelse av hele golfanlegget kom på dagsorden. Gjennom 1998 begynte styret å arbeide med planer om å utvide golfanlegget til 27 hull. Det viste seg at eierne av gårdsbrukene som grenset opp til Hauger var interessert i å inngå avtaler om utleie av arealer. Det ble i forbindelse med dette utarbeidet en skisse for en 9-hulls bane på Fossum gård, på et areal som strekker seg fra nåværende driving range og oppover mot Solbergveien. Området var på ca 250 dekar, og etter planen skulle 2 av hullene ligge i Nittedal kommune, mens de resterende 7 hull ville ligge i Skedsmo kommune. Kostnadene til en slik utbygging ble estimert til 10 mill. kroner.

I denne prosessen skjedde det også at Skedsmo kommune startet en utredning om plassering av golfbaner i kommunen, og Hauger ble i den forbindelse bedt om å komme med innspill om mulige utbyggingsplaner. Det viste seg imidlertid at Skedsmo kommune aldri kom lenger enn til å diskutere for og imot byggingen av banen til Lillestrøm Golfklubb, så det ble ingen videre diskusjon av Haugers utbyggingsplaner.

På denne tiden kom det ennå et utspill om baneutvidelse. Ringnes gård syd for driving rangen var blitt solgt, og Pål Ramstad som hadde kjøpt all produktiv innmark og utmark, la frem forslag om å bygge en 9 hulls sløyfe fra området syd for driving rangen og videre sydover. Dette ble imidlertid avvist av styret i baneselskapet. Tanken om å utvide Hauger til et 27 hulls golfanlegg ble definitivt skrinlagt på generalforsamlingen i 2004, da det i de reviderte vedtektene ble presisert at Hauger Golfbanes formål skal være "å eie og drive golfanlegget Hauger i Nittedal bestående av en 18 hulls golfbane".

Et par år før man definitivt gravla planene om bygging av en 9-hulls sløyfe, var det satt i gang utredning av en korthullsbane på området øst for nåværende driving range, samt området der den tidligere driving rangen lå. Kostnadene for et slikt anlegg ble anslått til 5 mill. kroner.

Tanken var å danne et eget aksjeselskap Hauger Golfanlegg AS, og finansiere banebyggingen gjennom å selge aksjer til inntil 500 medlemmer. Heller ikke dette kom lenger enn til planleggingsstadiet, men tanken om en korthullsbane på området levde videre, og i 2003 ble det satt i gang arbeide med det som er den eksisterende korthullsbanen i dag. Arbeidet besto i noe drenering og forming av terrenget slik at man fikk laget 6 ”greener”. Med dette fikk man en korthullsbane med meget moderat standard, der greenene var små gressflater som fungerte som mål for innspill fra 80 til 110 meter. Med denne korthullsbanen på plass lanserte styret i 2004 en plan om å starte en ny klubb, Hauger Pitch & Play Golfklubb. Denne klubben skulle ha en tilknytning til Hauger Golfklubb, og medlemmene skulle betale for å spille på korthullsbanen. Dette forslaget ble imidlertid nedstemt på generalforsamlingen i 2004, og siden da har korthullsbanen fungert som et gratistilbud til alle. Målsetningen er fremdeles at man skal oppgradere banen med fairwayer og greener av noenlunde samme standard som 18-hulls banen. Baneselskapets økonomi har til nå satt en stopper for disse planene.

Etter at Hauger Golfbane AS i 1998 ble eier av hele gårdsanlegget, ble utleie av areal til restaurant og proshop en ikke ubetydelig inntektskilde. Restaurantdriften gikk i de første årene ganske bra, men etter som årene gikk og antall store sponsorarrangementer ble færre, ble det stadig vanskeligere å oppnå lønnsom drift. ISS Catering, som sto for driften helt fra åpningen av golfbanen, meldte i 2000 at de ikke lenger ønsket å fortsette leieforholdet. Jon Larsen, som da var ansatt i ISS, etablerte så selskapet Matheas Hus (senere Curius AS) som overtok restaurantdriften. Dette avtaleforholdet besto helt frem til 2007.

Pro-virksomheten med instruksjon og proshop fulgte noe av den samme økonomiske syklus som restaurantdriften. På slutten av 1990 årene med mange nye golfspillere var både instruksjonsvirksomhet og salg av golfutstyr en blomstrende geskjeft. Etter hvert fikk proshop'er større konkurranse både fra de store sportskjedene og ikke minst fra internetthandel. Den svekkede lønnsomheten for pro-virksomheten førte selvfølgelig til at også baneselskapet etter hvert fikk mindre inntekter fra utleie av proshopen.

Etter 5 års virksomhet som pro på Hauger sluttet John Uppard etter sesongen 1998. Han ble etterfulgt av Thomas Ahrreman som etter 1 år ble erstattet av Derek Schrowter. I 2004 kom ennå en ny aktør inn ved Golfsenteret Sandaker, med Ross Robertson som stedlig head pro. Dette avtaleforholdet vedvarte til og med sesongen 2006.

Da golfbanen ble bygget fikk baneavdelingen etablere seg med et verksted og lager i låvebygningen. Dette var langt fra noen ideell løsning. Særlig på vinterstid var det uisolerte verkstedet med begrenset teknisk utrustning ingen ønskelig arbeidsplass, og ugunstige arbeidsforhold gjorde det vanskelig å beholde gode mekanikere på verkstedet. I tillegg kom at lokalene hadde store brann tekniske mangler, noe som ble påpekt etter et tilsyn fra Nittedal Brannvesen i 2003. Det ble gitt en midlertidig dispensasjon, men brannvesenet var tydelig på at disse forholdene ikke kunne vedvare over tid. Baneselskapets styre konkluderte med at det var et åpenbart behov for en ny driftsbygning, men at den økonomiske evnen til å gjøre noe med saken ikke var tilstede. Spørsmålet om ny driftsbygning kom opp ved flere anledninger i de påfølgende år, men svak økonomi gjorde at man skjøv problemet foran seg.

Simon Augustsson som hadde vært head greenkeeper siden 1999 sluttet i 2002, og ble etterfulgt av sin assistent Eoin Moroney. Eoin kom til Hauger i 2001 og har siden 2003 hatt det fulle ansvaret for baneanlegget, en jobb han med sin dyktighet og arbeidskapasitet har utført på en fremragende måte.

Før vi forlater 10-året 1994-2004 må det nevnes at de første skrittene inn i en digitalisert verden ble tatt like etter årtusenskiftet. Det startet med en web-side og noen enkle meddelelser, og noe senere i 2004 ble booking på internett innført. Golf Box systemet ble introdusert ennå noe senere, i 2006. Informasjon til medlemmene hadde helt fra 1995 vært

gjort gjennom medlemsbladet Tee Off. Det viste seg at et papirbasert medlemsblad i lengden ble vanskelig å drive. Etter et par år med færre årlige utgivelser ble det i 2002 inngått avtale med Designvisjon, som spesialiserte seg på å publisere klubb-medlemsblad der bare en del av innholdet ble levert av golfklubben, mens resten av innholdet var mer generelt golfstoff og annonser. Det viste seg at heller ikke dette var levedyktig, og Tee-Off ble derfor i 2005 faset ut til fordel for Hauger Golfklubbs egen hjemmeside.

Årene 2005 - 2013

I 2004 var golfbanen i dårlig forfatning. Hovedproblemet var dreneringen som tydeligvis ikke var planlagt godt nok, og at den faglige utførelsen av arbeidet åpenbart ikke hadde vært tilfredsstillende. Resultatet viste seg på fairways som etter regnvær ble søkk våte, og ikke minst i bunkerne som etter regnskyll kunne bli som små innsjøer. Etter innstilling fra Banerådet bestemte styret at en omfattende opprustning av golfbanen var nødvendig dersom Hauger skulle tilfredsstillende medlemmenes krav og fremdeles kunne fremstå som en mesterskapsbane. Det ble laget en utbedringsplan som skulle gjennomføres i løpet av en 3-års periode, der hovedingrediensene var grøf팅 og legging av nye drenerør, drenering og utskifting av sand i bunkerne, ombygging av greener, og bygging av nye og utbedring av gamle veier. Investeringsprogrammet beløp seg til vel 3 millioner kroner. Innenfor de ordinære årlige budsjettene var det ikke midler til dette, og styret foreslo og fikk på generalforsamlingen i 2005 tilslutning til å innkreve en ekstra avgift fra aksjonærene på 1000 kroner pr. år i årene 2005-07.

Allerede i 2005 skjedde det betydelige forbedringer på banen, og da Nordisk Mesterskap gikk av stabelen på Hauger i september 2005 presenterte golfbanen seg på en utmerket måte. Både banen og turneringsarrangementet fikk sterk ros både fra deltagere og fra lagledere. Det skal tilføyes at vi var svært heldige med været. med strålende, solfylte høstdager uten en dråpe regn.

Et ledd i å sikre god kvalitet på banen var også å sørge for at baneavdelingen kunne beholde kompetente medarbeidere. Antall fast helårsansatte medarbeidere ble utvidet fra 2 til 4, men uten at totalt antall årsverk økte. Det å ha en baneavdeling med stabile og kompetente medarbeidere har utvilsomt bidratt til at Hauger, på tross av begrensede ressurser, har klart å opprettholde den gode standarden på golfbanen. Eoin Moroneys har skapt et sammensveiset team som utrettelig har arbeidet med å få maksimal nytte av de budsjettmidlene som har vært til disposisjon. Æren for den gode kvalitet på golfbanen tilfaller derfor også Eoins dyktige medarbeidere, ass. head greenkeeper Magnus Westerlund, greenkeeper Roy Kristiansen og mekaniker Frode Bredesen.

I årene frem til 2006 var inntekter og utgifter blitt fordelt mellom golfklubben og baneselskapet, slik at f.eks. årsavgift og kontingentinntekt ble inntektsført i klubben, mens sponsorinntekt og leieinntekter ble inntektsført i baneselskapet. I 2006 ble dette endret slik at det meste av driften av anlegget med tilhørende økonomiske aktiviteter ble lagt til baneselskapet, mens klubben bare skulle ta seg av de sportslige aktiviteter og rent klubbarbeid. Endringen ble gjort for å få en enklere og bedre økonomisk oversikt, men også for å imøtekomme långiveres ønske om å ha én juridisk enhet å forholde seg til. Dessuten åpnet endringen for å bedre kunne utnytte mulighetene til å oppnå momsfradrag.

Dette var ikke første gang spørsmål knyttet til merverdiavgift og momsrefusjon var gjenstand for diskusjon i Haugers styrende organer. Regelen om at en virksomhet som fakturerer varer og tjenester som er momspiktig også har rett til å kreve refusjon av merverdiavgift på de varer og tjenester man har kjøpt, ble tidligere fra Haugers side tolket slik at baneselskapet kunne få refundert ca 50% av merverdiavgiftene. En overprøving fra skattemyndighetenes side førte imidlertid at refusjonsprosenten ble redusert til ca 10%, noe som førte til en svekket

økonomisk situasjon for baneselskapet. Momsspørsmålet skulle senere bli svært aktuelt igjen bl.a. i forbindelse med byggeprosjektene i 2008-2010, og senere i forbindelse med den statlige ordningen med momskompensasjon for frivillige organisasjoner som kom i 2010.

Nytt driftsbygg som hadde stått på ønskelisten i flere år, ble i 2006 løftet et skritt videre ved at det ble nedsatt en byggekomité som fikk i oppgave å planlegge og prosjektere et driftsbygg. Komitéen som besto av Svein Stuge (formann), Arild Sand og Jan Friis, fremla senere på året en plan med et kostnadsestimat på 6 mill. kroner. Planen omfattet en verkstedfløy, en garasje/lagerfløy og en personalfløy med garderober, sanitæranlegg og spiserom. Denne planen ble vedtatt, og styret fikk fullmakt til å oppta lån på 4,5 mill. kroner. Byggestart måtte imidlertid utsettes fordi det viste seg at gjeldende reguleringsplan ikke ga mulighet til å starte byggingen. Forslag til ny reguleringsplan måtte behandles av Nittedal kommune, og den tiden godkjennelsesprosessen tok førte til at byggearbeidene først kunne starte høsten 2008.

Så kom den 29.januar 2007 da mange våknet til radioens morgennyheter om at våningshuset på Hauger sto i brann, og at bygningen var totalskadet. Det første sjokket ble etterfulgt av vemod over det som gikk tapt; - ikke bare verdifulle gjenstander, men også det bygningsmessige miljøet og karakteren til det gamle huset som altså rakk å bli 159 år gammelt. Men tankene begynte også å dreie seg om hva som nå skulle komme. Noen årsak til brannen ble aldri funnet. Det eneste som var klart var at brannen hadde startet i kjelleren under kjøkkenet.

Det ble raskt nedsatt en byggekomité bestående av Knut Gaaseide (formann), Svein Stuge, Jan Friis og Arild Sand. Det første som måtte avklares var hvilke rammebetingelser som gjaldt for gjenoppbyggingen av huset. Det viste seg at bygningen av fylkeskonservator i Akershus fylke var klassifisert som bevaringsverdig. I praksis betød dette at et nytt bygg måtte oppføres i samme stil og samme form som den tidligere bygningen. Byggekomiteen engasjerte arkitekt Arne Sødal, som både var aksjonær og som tidligere hadde vært arkitekt for de ombyggingsarbeidene som ble gjort da Hauger gård ble kjøpt.

I det romprogrammet som ble presentert for arkitekten inngikk et restaurantlokale stort nok til å romme større sponsorarrangementer og selskapsarrangementer (70-90 gjester) med tilhørende kjøkken. Videre var ønskemålet å ha et klubbrom som kunne brukes uavhengig av andre arrangementer i bygningen. Husets andreetasje var det naturlig å bruke til møterom og kontorer for administrasjonen. To av våre sponsorer, Maxit som er leverandør av Leca-blokker og Flisekompaniet, stilte tidlig opp og tilbød å innrette sine sponsoravtaler slik at vi kunne ta ut varer for verdien av en 5-årig sponsoravtale. Dette gjorde det fordelaktig å bygge ut full kjelleretasje, ettersom oppsetting av grunnmur med dekke i stor grad kunne bli utført på dugnad. I byggeprosjektet ble derfor kjelleretasjen planlagt med garderober for medlemmer og gjester, betjeningsgarderobe, sanitæranlegg og tekniske rom.

Spørsmålet var så hvordan disse ønskene lot seg kombinere med de begrensninger som fulgte av påleggene fra fylkeskonservator. En ting var størrelsen på grunnflaten. En annen ting var å kunne få vinduer som gjorde at man fra klubbhuset kunne få utsikt over golfbanen.

Arkitektens løsning var å lage flere utbygg fra husets hovedkropp, noe som ikke var uvanlig for hus bygget i empirestil. Når disse utbyggene også kunne ha karakter av glassveranda, fikk vi løsningen som sikret både store nok arealer og lys og utsikt.

Men i spørsmålet om hvor stort huset skulle være ble det stor diskusjon. Et første utkast som byggekomiteen presenterte på et medlemsmøte ble av mange medlemmer oppfattet som altfor ambisiøst. Byggekomiteen tok signalet, og kunne på en ekstraordinær generalforsamling i november 2007 legge frem et mindre omfattende prosjekt med en grunnflate på 628 m² som hadde en kostnadsramme på 7,8 mill. kroner. En gruppe medlemmer som var skeptiske til om kostnadsrammen ville holde, la frem et motforslag om et mindre og rimeligere bygg. Ved avstemningen fikk de to forslagene like mange stemmer. Styret besluttet da å utsette

avgjørelsen, og søke å komme frem til et kompromiss som kunne samle det store flertall av aksjonærer/medlemmer. På en ny ekstraordinær generalforsamling i desember 2007 ble et nytt forslag lagt frem, der byggets areal var redusert til 507 m². Dette ble vedtatt, og byggearbeidene kunne starte vinteren 2008. Da hadde generalforsamlingen også gitt grønt lys for å innkreve en egenandelsinnbetaling på 900 kroner fra alle aksjonærer.

Etter at vår "husentreprenør" Olav Garli med sine maskiner hadde gravd ut byggegropen gikk en dugnadsgjeng bestående av byggekomiteens medlemmer + Knut Hugdal, Jan Eriksen og enkelte andre i gang med jobben å sette opp grunnmuren. Dette arbeidet ble fullført i slutten av mai, hvoretter det ble montert et telt oppe på dekket av grunnmuren, slik at det gjennom golfsesongen var et restauranttilbud til medlemmer og gjester. Etter sesongavslutning ble teltet tatt ned og byggearbeidene kunne fortsette. Bygget kom under tak i slutten av november 2008.

Det gamle bygget var fullverdifsikret, men taksten ble satt så lavt som 5,7 mill. kroner. Forsikringsoppkjøret hadde imidlertid en rekke andre komponenter, bl.a. verdien av inventar, kompensasjon for tapte leieinntekter, kompensasjon for prisstigning, ekstra kostnader som følge av krav fra fylkeskonservator om byggestil m.m. Disse spørsmålene tok det tid å få avklart, men det viste seg til syvende og sist at forsikringsoppkjøret sammen med bidraget fra aksjonærene var tilstrekkelig til å dekke byggeprosjektets kostnader. Da hadde man også sørget for å sikre fullt momsfradrag på alle innkjøp gjennom å la et nyetablert Hauger Golf Eiendom AS (100% eiet av Hauger Golfbane AS) stå som byggherre for klubbhusprosjektet. På forsommeren 2009 sto det nye klubbhuset klart, og godt tilfredse medlemmer og gjester kunne ta det i bruk.

Selv om oppmerksomheten i årene 2007-08 mye kom til å dreie seg om klubbhuset, var det også andre ting som skjedde på Hauger.

Programmet for opprustning av golfbanen gikk som planlagt, og ble avsluttet i 2007. Da var det investert i alt 3,3 mill. kroner, og banen hadde fått en kvalitetshevning som var merkbar. Det gjensto likevel noe arbeider som det ikke var penger nok til å få tatt fatt på i denne omgang. Dette gjaldt særlig fairwaybunkerne, som man bestemte seg for å reparere litt over tid.

I 2008 besluttet man gå tilbake til den opprinnelige hullrekkefølge på golfbanen, etter at utslag på første hull i noen år var flyttet til det som i dag er hull 3. Denne endringen skapte bedre flyt, og ble positive mottatt av spillerne.

Et mindre hyggelig innslag på golfbanen var invasjonen av stankelbein som vi fikk i 2009. Stankelbein er insekter som holder til i jordsmonnet under greenoverflaten og som søker til overflaten når jorden blir svært våt. Når insektene kommer til overflaten er de delikatesser for store fugleflokker, som ikke bare spiser insektene, men også hakker store hull i overflaten på greenene. Heldigvis fant man insektmidler som tok knekken på denne plagen, forhåpentligvis for godt.

Etter noen år med blandede erfaringer med driverne av pro shopen ble det i 2007 inngått avtale med Uppard&Lloyd AS om å drive provirksomhet og proshop på Hauger. Som stedlig ansvarlig og headpro tiltrådte Joachim Lange. Med Joachim som dyktig instruktør og Elin Ingvaldsen som butikksjef fikk provirksomheten og proshopen et løft som ble svært godt mottatt av klubbens medlemmer.

På administrasjonssiden skjedde det også forandringer. Terje Ruud Johnsen ønsket å trappe noe ned, og gikk etter avtale over i deltidsstilling som markedssjef. Som ny daglig leder ble Øivind Bjerkeli ansatt høsten 2007. Øivind var tidligere personaldirektør i 3M Norge, og hadde også i en kort periode fungert som daglig leder i Nes Golfklubb. Senere på året ble det også et skifte av klubbsekretær, idet Tove Havnø Grøndahl ble etterfulgt av Elias Bragstad.

Økonomien i årene fra 2006 og utover var ganske anstrengt p.g.a. synkende inntekter. Salg av sponsoravtaler gikk tregere enn før, og det var mindre utleie av golfbanen til sponsorturneringer. Næringslivet ble mer påholden med sponsormidler og det ble flere golfbaner som kjemper både om sponsorer og greenfeegjester. I tillegg kom at golfspillere holdt seg mer på sin hjemmebane og i mindre grad enn før gjestet andre golfbaner.

Årlig sponsorinntekt nådde en topp i 2002. Etter den tid minsket sponsorinntektene jevnt og trutt i takt med reduksjonen av sponsorenes aktiviteter og turneringer. Greenfee-inntektene viste den samme synkende tendens. I årene 2000-2002 lå årlig greenfee inntekt på 2 mill. kroner. Etter den tid har green fee inntektene gradvis sunket til noe over 1 mill. kroner.

Sponsor- og greenfeeinntekter som for 10 år siden utgjorde mellom 30 og 40% av inntektene er blitt redusert til 10 %. Tilsvarende har spilleavgift og klubbkontingent som før utgjorde 30-40 % av inntektene økt til ca 70%. Resultatet er altså at aksjonærer/medlemmer nå betaler en større andel av driften av golfanlegget enn tidligere.

Det er likevel verdt å merke seg at de årlige driftsutgiftene for golfanlegget i de siste 12 årene ikke har økt, på tross av generell lønns- og prisstigning. Dette skyldes ikke minst at både baneavdeling, administrasjon og styre gjennom alle årene har hatt sterk fokus på effektiv drift og på kostnadskontroll, og klart å få mest mulig ut av de budsjetterte midlene.

For å øke inntektsgrunnlaget ble det i 2007 vedtatt å øke antall aksjonærer, selv om markedet for salg av golfaksjer heller ikke da var særlig godt. Det ble vedtatt å utstede 250 nye aksjer, slik at totalt antall aksjonærer ville bli 1300. Det ble i det neste året solgt 50 nye aksjer, men så stoppet det opp.

Den historiske kursutviklingen på Hauger-aksjer er et kapittel for seg selv. De første aksjene ble i 1993 solgt for 17.500 kroner. På slutten av 1990-årene ble omsatt aksjer i annenhåndsmarkedet til gode priser og der toppnoteringen var 55.000 kroner, men etter tusenårsskiftet har aksjeprisen sunket jevnt og trutt. Etter hvert fant aksjonærer som la ut aksjen for salg, at det var vanskeligere å finne kjøpere til aksjen. Rundt 2008-09 ble de første aksjene tilbudt til "gi bort pris", og etter den tid har enkelte endog betalt deler av årsavgiften for å finne noen som vil overta aksjen.

Baneselskapet har på forskjellige måter forsøkt å kompensere for de problemer som fallet i golfaksjemarkedet skapte. Det ble åpnet for at spilleretter kunne leies ut, og dette ble en ordning som mange passive aksjonærer benyttet seg av. På det meste var nesten 150 spilleretter utleid. I tillegg innførte man den praksis at ubenyttet spillerett hvert år kunne byttes inn i et antall green fee billetter. Disse mulighetene hindret likevel ikke at det stadig ble lagt ut nye aksjer for salg. Men synkende aksjekurs var ikke noe spesielt for Hauger, men en generell trend i hele golf-Norge. Finanskrisen som var i emning gjorde ikke saken noe bedre. I denne situasjonen valgte styret i 2009 å nedprioritere salg av nye aksjer, og heller legge arbeid i å hjelpe aksjonærer som la ut sine aksjer for salg med å finne interesserte kjøpere. Målsettingen er likevel at antall aksjonærer skal økes til 1300 når det igjen blir et marked for salg av nye aksjer.

Noen ganske få aksjonærer gikk til det skritt å nekte å betale den årlige spilleavgiften, idet de hevdet at en aksjonær ikke kan pålegges betalingsplikt. En av disse aksjonærene brakte i 2009 saken inn for Nedre Romerike Tingsrett. Resultatet av rettsaken var en dom i tingsretten som ga seier til Hauger Golfbane på alle punkter. I domspremissene lå det likevel en oppfordring til Hauger Golfbane å finne en bedre løsning på det dilemmaet at aksjeeierskap kunne medførte en "evigvarende plikt til å betale årlig spilleavgift". Dette førte til at baneselskapet fikk vedtatt en ny praksis i 2010. I korte trekk går den ut på at aksjer kan sies opp for tilbakelevering til Hauger Golfbane AS. Da gjelder en 1 års oppsigelsestid, men aksjonæren beholder retten til fritt spill i oppsigelsestiden. I bestemmelsene heter det også at Hauger Golfbane AS til en hver tid ikke kan sitte som eier av en aksjebeholdning på mer enn 10% av selskapets aksjer. Er det flere som melder oppsigelse av aksje settes de på venteliste.

I tilfelle av død, kronisk sykdom eller flytting kan likevel aksjen tilbakeleveres uten oppsigelsestid.

I 2009 kom byggingen av nytt driftsbygg omsider i gang. Av økonomiske grunner bestemte man seg for å utsette bygging av personalfløyen, og i første omgang konsentreres seg om verksted og garasje/lager. P.g.a. finanskrisen tok det litt tid å få byggelån, men omsider ble et byggelån på 3,5 mill. kroner innvilget. Dette førte til at den samlede pantegjeld nå kom opp i 11 mill. kroner. De som var bekymret for denne gjeldsbyrden kunne finne trøst i at en takst som ble foretatt av Handelsbanken, konkluderte med at markedsverdi på bane og bygningsmasse på Hauger var 41 mill. kroner.

Den nye driftsbygningen ble ferdigstillet på forsommeren 2010, og har fungert til alles store tilfredshet.

På den sportslige siden har Hauger i flere år stått som arrangør av store turneringer. Turneringene som ble holdt i perioden 1997-2001 er allerede nevnt. Av nasjonale turneringer har det i de senere år vært avholdt Titleist Tour turneringer. Norgesmesterskap for junior har vært arrangert på Hauger i 2004 og 2010. Også P4 tour har vært arrangert på Hauger. Av internasjonale turneringer ble det arrangert Nordisk Mesterskap på Hauger i 2005. I 2010 gjorde Norges Golf forbund vedtak om å satse sterkere på å få arrangere Challenge Tour turneringer i Norge, både for å gi norske spillere mulighet til å konkurrere mot de nest beste i Europa, og samtidig for å skaffe "wild cards" som gir norske golfspillere mulighet til å konkurrere på Challenge Tour turneringer i andre land. Etter å ha vært i kontakt med noen andre mulige arrangørklubber, tok forbundet høsten 2010 kontakt med Hauger Golfklubb med spørsmål om Hauger kunne stå som arrangør av Norwegian Challenge i tidsrommet 11.-14. august 2011. Det takket klubben ja til under forutsetning av at visse økonomiske krav ble innfridd.

Opplegget for turneringen var større og mer utfordrende enn hva klubben tidligere hadde erfaring med både når det gjaldt organisasjon, logistikk og annen tilrettelegging. Været skapte også problemer. Innspillsrundene på mandag og tirsdag i turneringsuken gikk greit, men onsdag satte kraftig regn stopper for både innspillsrunder og for en planlagt Pro/Am-turnering. Utrolig nok klarnet det opp på torsdag, og turneringen kunne gjennomføres, riktignok på en gjennomvåt bane, men forholdene tatt i betraktning var banen i utmerket stand. Godværet holdt seg helt til turneringen skulle avsluttes med et omspill. Da pøste det ned igjen, og det fortsatte det med under den etterfølgende premieutdeling. Turneringen ble som sagt en stor utfordring både for Haugers banemannskap, administrasjon og for de ca 80 frivillige som skulle ta seg av forskjellige oppgaver. Alle besto prøven med glans, og Hauger fikk berømmelse fra Golf forbundet for et prikkfritt arrangement. Hyggelig var det også at publikumstilstrømningen var stor. Anslagsvis 5-700 tilskuere var tilstede på avslutningsdagen søndag

I 2012 ble ytterligere en internasjonal turnering avviklet på Hauger. Denne gang Ladies European Tour Access, som er parallellen til herrenes Challenge Tour. Turneringen skulle egentlig ha gått på Losby GK, men Losby GK måtte p.g.a. baneforholdene flytte arrangementet. Hauger stilte sin bane til disposisjon, men det var Losby Golfklubb som sto for selve gjennomføringen av arrangementet, selvfølgelig med noe assistanse fra Hauger. Turneringen ble på alle måter vellykket.

Vi har tidligere nevnt at regler for momsrefusjon og tiltak for å nyttiggjøre seg mulighetene til momsrefusjon har vært tema for mange styre i Hauger Golfbane. Den politiske diskusjon om idretten skulle få fritak for moms har versert i mange år, og i 2010 kom endelig forskriftene om dette. Men i stedet for å få refusjon for moms, ble det innført en ordning der staten gir en

årlig bevilgning over statsbudsjettet der frivillige organisasjoner får en kompensasjon for en del av de utgifter de har hatt. Da ordningen ble innført gikk man ut fra at Hauger Golfbane var i posisjon til å motta slik kompensasjon på linje med andre golfklubber. Det viste seg imidlertid at regelverket var slik utformet at aksjeselskapet i vårt tilfelle ikke var berettiget. Løsningen var da å gjøre enda en vri på hvem som skulle stå ansvarlig for den økonomiske drift av golfbanlegget. Ved å la Hauger Golfklubb stå for driften og la Hauger Golfbane bli et passivt eiendomsselskap ble hindringen for å motta moms kompensasjon ryddet av veien. De formelle vedtakene om dette ble fattet på generalforsamlingen i 2011.

Forskjellige styrer i klubb og baneselskap har i årenes løp lagt arbeid i å utforme mål og strategi for virksomheten. Det vil gå for langt å gjengi innholdet og endringene i de forskjellige dokumentene som er utarbeidet, men hele tiden har målet om å kunne tilby medlemmer og gjester en kvalitetsbane gått igjen som en rød tråd. I det nå gjeldende måldokument er det listet opp en rekke konkrete kvalitetsmål som skal oppfylles, og som gir garanti for at Hauger Golfbane med rette kan gjøre krav på å være "blant de mest attraktive golfbaner i Norge".

Et utviklingstrekk i de siste årene har også vært å skape merverdi for baneselskapets aksjonærer. Med aksjekurser på et lavnivå, har det vært viktig å sikre at aksjonærene får størst mulig utbytte av Hauger-aksjen. En rekke ordninger er etablert for dette formål. Muligheten for passive aksjonærer til å bytte spilleretten i greenfee billetter er allerede nevnt. Barn/barnebarn av aksjonærer har tilbud om gratis medlemskap i klubben. Aksjonærer tilbys sterkt redusert pris for leie av golfbil. Aksjonærer får sterkt rabattert green fee på banene til våre samarbeidsklubber Losby GK, Miklagard GK og Gamle Fredrikstad Golfklubb. Samarbeidet med våre naboklubber har vært drøftet i mange år, men til tross for positiv innstilling fra alle parter er det først i de siste par årene at samarbeidet har utkrystallisert seg i konkrete tiltak som klubbenes aksjonærer har glede av. Det formaliserte medlemskapet i First Class Golf (FCG) lover godt for fremtiden.

Det er en livskraftig organisasjon som kan jubilere i 2013. Hauger står i en særstilling blant norske golfklubber ved at baneselskapet selv er eier av golfbanen, store jordarealer og en verdifull bygningsmasse, med nytt klubbhus og ny driftsbygning.. Både golfbanen og driving rangen er opprustet og i bedre forfatning enn noen gang.

Meget kompetente banemannskaper, en dyktig administrasjon og medlemmer som stiller opp for klubben når det trengs skaper et godt miljø, og peker fremover mot nye fremgangsrike år.

Styrende organer

I en historisk oversikt er det på sin plass å nevne noen av de enkeltpersoner som har vært med på å prege Haugers historie. Da tenker vi først og fremst på de som har hatt den omfattende og arbeidskrevende jobben som styreleder i klubb og baneselskap, og som sammen med sitt styre har utformet strategi og planer for Haugers utvikling.

I kronologisk orden er det:

Ragnar Braaten	(1988 - 1990)	
Knut K. Karlsen	(1991 - 1992)	
Laila Holmen	(1993 - 1994)	?
Ole C. Mørch	(1994 baneselskapet)	
Andreas Iversen	(1995 - 1998)	
Ole Ingvaldsen	(1999 - 2001)	
Knut Hugdal	(2002 - 2003)	
Anne-Lise Løfsgaard	(2004 - 2009)	
Knut Gaaseide	(2010)	
Tore Danielsen	(2011 - 2013)	

En fullstendig oversikt over styresammensetning fra 1988 til 2013 er vist i Vedlegg A.

En annen gruppe som har hatt stor betydning for Hauger er de daglige ledere og sentrale ansatte i administrasjon og baneavdeling. Disse er allerede nevnt i den kronologiske beretningen om Hauger. En samlet oversikt over egne ansatte og personer/firmaer som har hatt engasjementsavtaler er vist i Vedlegg B.

Komitéeer og grupper i Hauger Golfklubb

Driften av klubbvirksomheten skjer i stor grad gjennom valgte komitéeer og grupper. Disse er: Turneringskomité, Junior/Elite-komité, Damegruppe, Seniorgruppe, Herregruppe, Handicapkomité, Baneråd, Dugnadskomité og Kontrollkomité. I det følgende omtales de fem førstnevnte gruppene som i særlig grad organiserer og kommer med tilbud til klubbens medlemmer.

En oversikt over alle komitéene/gruppene, når de ble etablert, og deres ledere er vist i Vedlegg C.

Turneringskomitéen

Den første turneringskomitéen ble dannet i 1996 med Ole Ingvaldsen som formann. Med mange ferske golfspillere, en omstridt slope-rating og en uerfaren arrangementsstab var det mange utfordringer, men interessen for turneringsspill var stor blant medlemmene, og i løpet av den første sesongen på Hauger ble det arrangert 12 turneringer, der klubbmesterskapet hadde hele 156 deltagere.

Noe variasjon er det fra år til år, men en del turneringer har blitt en tradisjon og går igjen år etter år. Åpningsturneringen på våren går som en Texas Scramble turnering, og samler alltid stor deltagelse. På forsommeren følger så Pinseturneringen som er en Eclectic turnering over to dager arrangert av juniorgruppen, der all inntekt går til klubbens juniorarbeid. Presidentens Pokal og Nordea Pairs er også gjengangere. Videre har vi Match Play turneringen som går gjennom hele sesongen. Og på høstparten kommer selvsagt klubbmesterskapene, hvoretter sesongen gjerne avsluttes med en flaggtturnering.

Turneringskomiteen spiller også en hovedrolle i utviklingen av de nasjonale og internasjonale turneringene som arrangeres på Hauger.

Junior/elitekomitéen

Junior/-Elitekomitéen ble etablert i 1996 med Hans Løveid som leder, etterfulgt av Erik Ruste året etter. Komiteen har både ansvar for rekruttering og trening av barn og ungdom som søker seg til golfen, og for å gi gode utviklingsmuligheter til golfere som har evne og ambisjoner om å hevde seg på toppnivå i Norge. Kvantitativt er det gruppen barn og ungdom som er størst, og som har fått ivrige foreldre til å engasjere sterkt i komiteens arbeid. Gjennom årene har et ganske stort antall barn vært deltagere i knøttegolfen. De som har fortsatt og blitt aktive i juniorgruppen har fått tilbud om å være med på treningssamlinger, og med økende dyktighet delta i regionale og nasjonale turneringer.

For juniorer og voksne som har kvalifisert seg til å delta i konkurranser ut over klubbnivå er det fra klubbens side både tale om praktisk tilretteleggelse av treningsprogrammer i samarbeid med klubbens pro, og også økonomisk støtte til trenings- og turneringsvirksomhet. Den beste prestasjonen som en Hauger-spiller har stått for er som før nevnt Peter Kaensche som ble norgesmester i 1999. Andre som kan nevnes er Lill-Kristin Sæther som i den tiden hun var på Hauger oppnådde en rekke gode plasseringer nasjonalt og internasjonalt. Nicolai Syvertsen hevdet seg også godt, og deltok sammen med Kaensche på EM i 1997. Nicolai var også med

på Norges landslag til lag-EM i 2003. Nevnes må også at Joachim Braset, Peter Kaensche, Mads Totland og Nicolai Syvertsen tok sølv i NM junior lag i 1997.

I løpet av de siste 7-8 årene har flere spillere oppnådd gode resultater i nasjonale turneringer, dog uten å kapre noe mesterskap. Dette gjelder bl.a. Dennis Den Roover, Mathias Hamnvik, Håkon Hafskjær og Daniel Bøe Jacobsen.

En oversikt over klubbmestere i perioden 1996-2012 er vist i Vedlegg D.

Seniorgruppen

Seniorgruppen ble etablert i 1999 med Knut Gaaseide som den første leder. Seniorgruppen har som formål å lage sportslige arrangementer og å skape en sosial arena for seniormedlemmer, dvs. damer over 50 år og herrer over 55 år.

Fra starten av ble det lagt opp til uformelle, ukentlige turneringer som raskt fikk stor oppslutning. Gjennom året deltok opp til 70 seniorer i disse turneringene. Beste prestasjon gjennom sesongen ble hedret som "Årets seniorgolfer". I tillegg ble det arrangert en egen Match Play konkurranse og Klubbmesterskap. I de første årene ble klubbmesterskapet avviklet som en Stableford-turnering, men fra 2005 gikk man over til turnering med bruttoscore. En oversikt over klubbmesterene etter 2004 er vist i Vedlegg D.

Gjennom årene har oppslutningen om seniorturneringene variert noe, men det har alltid vært med en kjerne på 20-30 aktive medlemmer.

Fra år 2000 ble det etablert et samarbeid med seniorgruppene i naboklubber, der man startet med det som først var en trekantturnering mellom Hauger, Nes og Losby, men som etter hvert ble utvidet til en sekskantturnering der Hauger GK møter seniorspillere fra Losby GK, Nes GK, Groruddalen GK, Miklagard GK og Hakadal GK. Hver klubb står som arrangør av en turnering på sin hjemmebane, slik at det til sammen ble 6 turneringer i året. Hauger har i alle år hevdet seg godt, men uten å gå helt til topps. De tre siste årene 2010, 2011 og 2012 har imidlertid Hauger gått av med seieren.

Etter hvert ble flere Haugerseniører aktive deltagere i nasjonale turneringer arrangert av Norsk Seniorgolf, og oppnådde gode resultater både individuelt og i lagkonkurranser. Av de som har utmerket seg, og som også har representert Norsk Seniorgolf i internasjonale konkurranser kan nevnes Ole-Jørgen Kjustad, Svein Pettersen, Rolf Sogn, Sigurd Thinn, Tore Lepperød og John Morken.

Seniorgruppen har også lagt stor vekt på sosiale aktiviteter. Fra starten av ble det ved sesongåpning og sesongavslutning arrangert golfturner til Sverige med stor deltagelse. Medlemsmøter og andre sosiale sammenkomster har også jevnlig stått på programmet.

Damegruppen

Damegruppen ble formelt stiftet i 2000, med Karin Kværnstuen som leder, men allerede året før hadde en gruppe ivrige damer laget en uformell gruppe som satte i gang aktiviteter for de kvinnelige golferne i golfklubben. Helt fra starten av var ukentlige turneringer over 9 eller 18 hull en fast programpost for damegruppen. De siste par årene er 9 hulls runde på back nine onsdag ettermiddag blitt fast praksis. En kjerne på omkring 40 damer er gjennom sesongen med på disse turneringene.

Damegruppen tok tidlig kontakt med naboklubbene for å få til rene dameturneringer, og dette førte i 2001 til at turneringen Connecting Ladies ble etablert. Connecting Ladies har siden vært en populær turnering med deltagere fra en rekke klubber.

Damegruppen har også arrangert Ladies Tour på Hauger.

Damegruppen legger også stor vekt på det sosiale samværet, både i tilknytning til turneringene og i forbindelse med turarrangementer og sesongens avslutningmiddag.

Herregruppen

I en del år ble damegruppens og seniorgruppens ukentlige turnering avholdt på tirsdag og onsdag ettermiddag. Dette skapte noe irritasjon, særlig hos yngre herremedlemmer som så at mye av primetime var blokkert for andre spillere. Svaret til dem ble at "Dere får lage en Herregruppe og avholde deres egen herreturnering". Og det ble omsider gjort i 2008, med Erik Venner som leder. Mellom Dame-, Herre-, og Seniorgruppen er det etter hvert etablert et utmerket samarbeid slik at gruppenes ukentlige turnering skal beslaglegge minst mulig av tilgjengelig primetime. Herregruppen organiserer på samme måte som seniorer og damer ukentlige turneringer. Siden oppstart har oppslutningen om disse turneringene vært jevnt økende, og har gjennom sesongen nå over 60 deltagere. Herregruppen stiller også lag og hevder seg godt i Romerikstouren som er en regionale turnering der klubbene Aurskog GK, Miklagard GK, Hakadal GK, Losby GK, Nes GK og Hauger GK deltar. Touren omfatter 6 turneringer og hver klubb står som arrangør av turneringen på sin hjemmebane. Haugers herrer har også hevdet seg godt i Norgesmesterskap for lag.

*Vedlegg A***Styresammensetning 1988-2013**

Romerike Golfklubb fra 1988 til 1993 og Hauger Golfklubb fra 1994

Hauger Golfbane AS fra 1993

Fra 1995 har det vært felles styrer i Hauger Golfklubb og Hauger Golfbane AS

- 1988: Ragnar Braaten (form), Rolf Lingjærde (nestform), Knut G. Karlsen, Roar Gruer, Torstein Bøhler
- 1989: Ragnar Braaten (form.), Knut G. Karlsen (nestf.), Bobbo Steen, Roar Gruer, Torstein Bøhler
- 1990: Ragnar Braaten (form.), Knut G. Karlsen (nestform.), Bobbo Steen, Asbjørn Søgstad, Ståle Blindheim
- 1991: Knut G. Karlsen (form.), Asbjørn Søgstad, Ståle Blindheim, Laila Holmen, Bjørn Birkelund
- 1992: Knut G. Karlsen (form.), Asbjørn Søgstad, Ståle Blindheim, Laila Holmen, Bjørn Birkelund
- 1993: *Romerike Golfklubb:*
Laila Holmen (form), Peter Hemmersbach, Bjørn Birkelund, Inger Lise Rognlien, Andreas Iversen, Terje Odden, Odd Kristiansen,
Hauger Golfbane AS:
Ole C Mørch og Laila Holmen
- 1994: *Hauger Golfklubb:*
Laila Holmen (form.), Peter Hemmersbach, Bjørn Birkelund, Inger Lise Rognlien, Andreas Iversen, Terje Odden
Hauger Golfbane AS:
Ole C Mørch (form.), Christian Ringnes, Andreas Iversen, Bjørn Birkelund, Tom Chr. Dahl
- 1995: Andreas Iversen (form.), Peter Hemmersbach, Inger Lise Rognlien, Bjørn Birkelund, Terje Odden, Erik Fjeld, Erik Cameron
- 1996: Andreas Iversen (form.), Erik Fjeld, Erik Cameron, Bjørn Birkelund, Solveig Hage, Inger-Lise Rognlien
- 1997: Andreas Iversen (form.), Erik Fjeld, Erik Cameron, Bjørn Birkelund, Soslveig Hage, Trond Lund
- 1998: Andreas Iversen (form), Erik Fjeld (nestform.), Solveig Hage, Eric Cameron, Stein R. Wicklund, Tom Aage Lie
- 1999: Ole Ingvaldsen (form), Erik Fjeld (nestform.), Solveig Hage, Stein R. Wicklund, Andreas Iversen, Tom Aage Lie

- 2000: Ole Ingvaldsen (form), Erik Fjeld (nestform.), Stein R. Wicklund, Knut Hugdal, Marit Unnemark
- 2001: Ole Ingvaldsen (form.) Stein Wicklund (nestform.), Knut Hugdal, Marit Unnemark, Morten Huser
- 2002: Knut Hugdal (form.), Kjell Myklebost (nestform.), Svein Stuge, Grete Mathisen, Finn K Hamre
- 2003: Knut Hugdal (form.) Kjell Myklebost (nestform.), Svein Stuge, Grete Mathosen, Finn K Hamre,
- 2004: Anne-Lise Løfsgaard (leder), Knut Gaaseide (nestleder), Svein Stuge, Anne Rosenvinge, Niels Harald Ursin-Holm
- 2005: Anne-Lise Løfsgaard (leder), Knut Gaaseide (nestleder), Svein Stuge, Anne Rosenvinge, Niels Harald Ursin-Holm
- 2006: Anne-Lise Løfsgaard (leder), Knut Gaaseide (nestleder), Svein Stuge, Anne Rosenvinge, Niels Harald Ursin-Holm
- 2007: Anne-Lise Løfsgaard (leder), Knut Gaaseide (nestleder), Svein Stuge, Anne Rosenvinge, Niels Harald Ursin-Holm
- 2008: Anne-Lise Løfsgaard (leder), Knut Gaaseide (nestleder) Svein Stuge, Tom Møller, Kari-Lise Lind
- 2009: Anne-Lise Løfsgaard (leder), Knut Gaaseide (nestleder), Tom Møller, Kari-Lise Lind, Harald Melby
- 2010: Knut Gaaseide (leder), Toril Gullaksen (nestleder), Tom Møller, Unni Markant, Harald Melby
- 2011: Tore Danielsen (leder), Toril Gullaksen (nestleder), Tom Møller, Unni Markant, Harald Melby
- 2012: Tore Danielsen (leder), Toril Gullaksen (nestleder), Tom Møller, Unni Markant, Harald Melby
- 2013: Tore Danielsen (leder), Toril Gullaksen (nestleder), Tom Møller, Unni Markant, Harald Melby

Vedlegg B**Egne ansatte og engasjementsavtaler****Daglige ledere:**

1995 - 1998 Christen Rygh
1998 - 2007 Terje Ruud Johnsen
2007 - 2013 Øivind Bjerkeli
2013 - Bent Lundborg

Klubbsekretær:

1998 - 2001 Berit Watterud
2001 - 2008 Tove Havnø Grøndahl
2008 - 2013 Elias Bragstad

Head Pro:

1994 - 1998 John Uppard
1999 - 2000 Thomas Ahrreman
2000 - 2002 Derek Scrowther
2003 - 2006 Golfsenteret Sandaker v/Ross Robertson
2007 - 2012 Uppard&Lloyd v/Joachim Lange
2013 - Joachim Lange

Head Greenkeeper:

1994 - 1995 John Riiber
1996 - 1999 Kim von Essen
1999 - 2002 Simon Augustsson
2003 - 2013 Eoin Moroney (fra 2005 Course manager)

Restaurantdrift:

1996 - 2000 ISS Catering
2000 - 2007 Matheas Hus v/John Larsen
2008 - 2009 Romerike Arrangementservice, senere Nittedal Catering & Selskapslokaler AS
2010 - 2013 Akershus Servicebyrå

Markedsansvarlig

2000 - 2001 Beate Hall-Hofsø
2001 - 2006 Mette Røvang
2008 - 2010 Terje Ruud Johnsen (deltid)
2012 - 2013 Joachim Lange (deltid)

*Vedlegg C***Ledere av komiteer og grupper i Hauger Golfklubb****Turneringskomite ledere:**

Ole Ingvaldsen	1995 - 1997
Knut Hugdal	1998 - 2001
Merete Wrangell	2002 - 2004
Per Nermo	2005 - 2006
Henning Odde	2008 - 2009
Jarle Finstad	2010 - 2013

Junior/-Elitekomite ledere:

Hans Løveid	1996
Erik Ruste	1997 - 2002
Lars Hafskjær	2003 - 2005
Terje Helmersen	2006 - 2007
Harald Melby	2008 - 2010
Øivind Edvardsen	2011 -

Seniorkomite ledere:

Knut Gaaseide	1999 - 2003
Ralf Kemna	2003 - 2008
Tore Lepperød	2009 - 2010
Thor R.Larsen	2011
Dagfinn Uggerud	2012

Damekomite ledere:

Karin Kværnstuen	2000 - 2001
Anne-Lise Løfsgaard	2002 - 2004
Jorun Ramstad	2005
Karin Kværnstuen	2006 - 2013

Dugnadskomite ledere:

Roy Kristiansen	2000 - 2013
-----------------	-------------

Herrekomite ledere:

Erik Venner	2008 - 2013
-------------	-------------

Baneråd ledere:

Peggy Bunæs	2000 - 2001
Erik Fjeld	2002 - 2003
Arild Solmark	2004
Knut Gaaseide	2005 - 2011
Sigurd Sveen	2012-

Handicapkomite ledere:

Rolf O. Lingjærde	1993 - 1996
Christen Rygh	1996 - 1998
John A. Henum	2000
Terje Ruud Johnsen	2001 - 2013

Kontrollkomite ledere:

Lars Hafskjær	2000
Tore Steen	2003
Svein Pettersen	2006
Inger Lise Rognlien	2007
Arne Steen	2008
Knut Hugdal	2009 - 2011
Marit Wiig	2012

Vedlegg D

OVERSIKT OVER KLUBBMESTERE

	Herrer	Damer
1996	Petter Schjerven Olsen	Lill Kristin Sæther
1997	Nicolai Syvertsen	Lill Kristin Sæther
1998	Nicolai Syvertsen	Charlotte Ruste
1999	Håkon Mathisen	Lill Kristin Sæther
2000	Håkon Mathisen	Lill Kristin Sæther
2001	Morten Løvaas	Charlotte Ruste
2002	Dennis Den Roover	Bente Kristiansen
2003	Mathias Hamnvik	Else-Karin Huser
2004	Dennis Den Roover	Therese Jørgensen
2005	Håkon Hafskjær	Therese Jørgensen
2006	Dennis Den Roover	Therese Jørgensen
2007	Dennis Den Roover	Therese Jørgensen
2008	Sindre Rambjør	Guro Rambjør
2009	Eivind Jordell	Åsa Gunilla Westman
2010	Egil Almenning	Marit Wiig
2011	Mathias Hamnvik	Åsa Gunilla Westman
2012	Dennis Brustad Grønbekk	Åsa Gunilla Westman

KLUBBMESTERE SENIORER

	Damer	Eldre damer	Herrer	Eldre herrer
	50 - 65 år	Over 65 år	55 - 65 år	over 65 år
2005	Brith Uggerud		Tore Danielsen	
2006	Brith Uggerud	Marit Unnemark	John A. Hennem	Tore Steen
2007	Brith Uggerud	Anne-Lise Egard	Tore Danielsen	Knut Gaaseide
2008	Brith Uggerud	Eva Jordell	John A. Hennem	Ole-Jørgen Kjustad
2009	Brith Uggerud	Marit Unnemark	Rolf Sogn	Ole-Jørgen Kjustad
2010	Brith Uggerud	Kun én klasse uten	Tore Lepperød	Tore Aune
2011	Marit Wiig	aldersinndeling	John Morken	Rolf Sogn
2012	Åsa Gunilla Westman	- " -	Rolf Sogn	John A. Hennem

(Klubbmesterskap for seniorer ble først fra 2005 avviklet som en bruttoslag--turnering. Aldersinndeling innført fra 2006, men i 2010-2012 ble dameklassene slått sammen)

